

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

T R E Ś Ć :

CZEŚĆ I.

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty: 73. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 czerwca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych (rozd. I i III). 74. Rzecznicy Patentowi: wykreślenie z listy; tymczasowe zastępstwo.

Orzecznictwo: 75. Najwyższy Trybunał Administracyjny—wyrok z dn. 24.5 1934 r., L. Rej. 4075/32. 76. Urząd Patentowy Rz. P.—orzeczenie Wydziału Odwoławczego z dn. 12/26 kwietnia 1934 r., Nr. Odw. 883/28.

Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej: 77. Konferencja Rewizyjna w Londynie.

CZEŚĆ II.

78. **Patenty na wynalazki** — udzielenie (od Nr. 20458 do Nr. 20574); przeniesienie własności patentów. 79. **Opisy patentowe**. 80. **Wzory** — rejestracja wzorów użytkowych (od Nr. 4347 do Nr. 4419) i zdobniczych (od Nr. 2924 do Nr. 2975); przedłużenie mocy obow. świadectw ochr.; wykreślenia z rejestru. 81. **Znaki towarowe** — rejestracja (od Nr. 24933 do Nr. 24997 i znaku związkowego Nr. 26); przedłużenie ochrony prawnej znaków; zmiany w rejestrze; wykreślenia z rejestru.

SOMMAIRE:

1e PARTIE.

Législation, informations: 73. Ordonnance du Ministre de l'Assistance Sociale rendue en entente avec le Ministre du Commerce et de l'Industrie concernant la surveillance de la production et circulation des cosmétiques (du 25 juin 1934). 74. Agents de brevets: radiation de la liste; remplacement provisoire.

Jurisprudence: 75. Tribunal Suprême Administratif — arrêt du 24.5 1934, L. Rej. 4075/32. 76. Office des Brevets de la République Polonaise — arrêt de la Section des recours du 12/26 avril 1934, Nr. Odw. 883/28.

Union pour la protection de la propriété industrielle: 77. Conférence de Londres.

2me PARTIE.

78. **Brevets d'invention** — délivrance (du Nr. 20458 au Nr. 20574); cession des droits aux brevets. 79. **Brevets imprimés**. 80. **Modèles** — registration des modèles d'utilité (du Nr. 4347 au Nr. 4419) et des modèles d'ornement (du Nr. 2924 au Nr. 2975); prolongation de la validité des certificats de protection; radiations du registre. 81. **Marques de fabrique ou de commerce** — registration (du Nr. 24933 au Nr. 24997); marques collectives; renouvellements des marques; changements dans le registre; radiations du registre.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY.

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 czerwca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorcze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych.

Na podstawie art. 8 pkt. a), b), c), e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej“ i „Ministerstwo Opieki Społecznej“ (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597) zarządza się co następuje:

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Środki kosmetyczne, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, są to środki do oczyszczania, barwienia i pielęgnowania skóry, włosów, paznokci oraz jamy ustnej i zębów.

§ 2. Środkami kosmetycznymi w rozumieniu § 1 są:

- 1) środki kosmetyczne do skóry:
 - a) kremy,
 - b) mydła toaletowe i mydła do golenia,
 - c) pudry,
 - d) środki przeciw poceniu się,
 - e) szminki,
 - f) środki do masażu i do nacierania,
 - g) środki do pielęgnowania paznokci,
 - h) dodatki do kąpeli (nie lecznicze);
- 2) środki kosmetyczne do włosów:
 - a) mydła do mycia włosów i głowy,
 - b) płyny do włosów,
 - c) olejki, brylantyny, pomady,
 - d) środki do barwienia włosów,
 - e) środki na odwłosienie;
- 3) środki kosmetyczne do jamy ustnej i zębów:

- a) płyny i tabletki do płókania ust i zębów,
- b) proszki, pasty i mydełka do zębów,
- c) ołówki, pomadki i płyny do warg.

§ 3. (1) Środki kosmetyczne, wyszczególnione w § 2 pkt. 1 lit. d i e, pkt. 2 lit. b), d), e), oraz środki kosmetyczne, wyszczególnione w pkt. 3 lit. a) i b), a zawierające składniki antyseptyczne (§ 16 ust. ostatni) mogą być wprowadzane w obieg nie inaczej, jak po uprzednim zarejestrowaniu ich przez Ministerstwo Opieki Społecznej.

(2) Celem wpisania do rejestru wytwórcy lub uprawnieni zastrępcy powinni złożyć do Ministerstwa Opieki Społecznej przez terytorjalnie właściwy Państwowy Zakład badania żywności i przedmiotów użytku deklarację rejestracyjną, dołączając do niej:

- 1) 2 próby środka kosmetycznego w ilości, wystarczającej do zbadania;
- 2) 3 egzemplarze wzorów etykiet, druków reklamowych, opakowań, w jakich środek kosmetyczny ma być wprowadzony w obieg w sprzedaży hurtowej i detalicznej; tekst etykiety powinien zawierać:
 - a) nazwisko (firmę) wytwórcy,
 - b) nazwę miejscowości, w której jest wytwórnia,
 - c) nazwę środka kosmetycznego,
 - d) numer rejestru na etykiecie lub na opakowaniu,
- 3) deklarację o składzie jakościowym środka kosmetycznego.

Do deklaracji rejestracyjnej środków kosmetycznych, wyszczególnionych w § 2 pkt. 2 lit. b), d) i e), winny być dołączone szczegółowe opisy sposobu użycia (zastosowania) danego środka.

(3) Zarejestrowane środki kosmetyczne, wprowadzone do obiegu, powinny być zaopatrzone w etykietę zgodną z przepisem ust. 2, i umieszczoną zarówno na zewnętrznym, jak i na bezpośrednim opakowaniu.

(4) Środki kosmetyczne, sprowadzane z zagranicy, oraz z obszarów, na których niniejsze rozporządzenie nie obowiązuje, mogą mieć na etykietach, opakowaniach napisy, wyszczególnione w ust. 2 pkt. 2 lit. a), b) i c) niniejszego paragrafu w języku obcym, zaś druki reklamowe powinny być w języku polskim. Na etykiecie tych środków kosmetycznych powinny być uwidocznione, poza danymi, wyszczególnionymi w ust. 2 pkt. 2 lit. a), b), c), d), ponadto nazwisko, siedziba i adres uprawnionego zastępcy.

§ 4. Środek kosmetyczny zostaje skreślony z rejestru, o ile zostanie stwierdzone, że

środek kosmetyczny w obiegu handlowym:

1) nie odpowiada przepisom niniejszego rozporządzenia;

2) posiada skład niezgodny z deklaracją (§ 3 ust. 2 pkt. 3);

3) posiada etykiety i opakowanie niezgodne z zatwierdzonymi przez Ministerstwo Opieki Społecznej;

4) jest reklamowany w sposób niedozwolony (§ 6).

§ 5. (1) Środki kosmetyczne nierejestrowane podpadają pod wszystkie postanowienia niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem postanowień § 3 ust. 1, 2, 3, § 4, § 7 i § 19 ust. 1.

(2) Na etykietach, opakowaniach zewnętrznych tych środków powinny być umieszczone:

a) nazwisko (firma) wytwórcy lub upoważnionego zastępcy i jego adres,

b) nazwa miejscowości, w której jest wytwórnia,

c) nazwa środka kosmetycznego.

Postanowienia ust. 4 § 3 mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 6. Reklamy wszelkich środków kosmetycznych, umieszczane w prasie, w drukach lub wyświetlane nie mogą zawierać informacji, wprowadzających publiczność w błąd co do pochodzenia, składu i działania danych środków kosmetycznych.

§ 7. (1) Zezwolenia na wyrób i obieg środków kosmetycznych, udzielone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują swoją moc, o ile środki te odpowiadają przepisom rozporządzenia.

(2) Zezwolenia na wyrób i obieg środków kosmetycznych, nieodpowiadających przepisom niniejszego rozporządzenia, a znajdujących się w obiegu w chwili wejścia w życie rozporządzenia, tracą moc po upływie dwóch lat od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 8. (1) Zabrania się używać do wyrobu środków kosmetycznych związków, należących do kategorii trujących lub gwałtownie działających, zwłaszcza związków, wyszczególnionych w załączonym wykazie A.

(2) Związki, wyszczególnione w wykazie B, mogą być stosowane, lecz jedynie z ograniczeniami, t. j. przy wyrobie określonych środków kosmetycznych oraz przy ścisłym stosowaniu norm ilościowych, podanych w niniejszym rozporządzeniu (rozdział II).

(3) Zmiany i uzupełnienia wykazów A i B będą ogłaszane w Monitorze Polskim przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(4) Związki chemiczne, używane jako materiały pomocnicze przy wyrobie środków kosmetycznych, muszą być wolne od zanieczyszczeń substancjami, niedopuszczalnymi w ogóle do środków kosmetycznych.

§ 9. Do barwienia środków kosmetycznych mogą być używane jedynie barwniki, wyszczególnione w § 6 i 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 stycznia 1930 r. o barwieniu artykułów żywności i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 45).

§ 10. (1) Zabrania się wprowadzać do obiegu środki kosmetyczne:

a) szkodliwe dla zdrowia wskutek:

1) obecności składników, wymienionych w § 8 ust. 1;

2) obecności składników w ilości, przekraczającej określone w rozdziale II normy;

3) zepsucia (zjełczenie tłuszczu, rozkład poszczególnych składników pod wpływem działania powietrza, temperatury, światła i t. p.);

b) o ile tekst etykiet, opakowań lub reklam zawiera jakiegokolwiek dane, mogące wprowadzić nabywców w błąd co do wartości użytkowej lub co do własności działania danego środka.

(2) Środki kosmetyczne, wymienione w ust. 1 lit. a), powinny być, po wycofaniu ich z obiegu, jako szkodliwe dla zdrowia, zniszczone. Jedynie preparaty, w których skład wchodzi znaczna zawartość związków srebra, mogą, na życzenie strony i pod warunkiem odpowiedniego zabezpieczenia, być przerobione celem wyeliminowania z nich tych związków. Środki kosmetyczne, wymienione w ust. 1 lit. b), powinny być zajęte aż do chwili zmiany etykiet, opakowań, reklam.

— — — — — — — —
-- -- -- -- -- -- -- --

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

§ 17. (1) Wyrób, sprzedaż oraz inne wprowadzanie w obieg środków kosmetycznych, nieodpowiadających przepisom niniejszego rozporządzenia, jest wzbronione.

(2) Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosują się również do środków kosmetycznych, sprowadzanych z zagranicy lub z obszarów, na których rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje.

(3) O ile ze względu na zapotrzebowanie rynku zagranicznego wyrób środków kosmetycznych odbywać się będzie odmiennie od postanowień niniejszego rozporządzenia, wytwórca obowiązany jest donieść o tem bezzwłocznie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 18. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają również środki kosmetyczne, stosowane we fryzjerniach, golarniach, instytucjach upiększania oraz we wszystkich

zakładach, uprawiających stosowanie zabiegów kosmetycznych, niezależnie od tego, czy środki te są w zwykłym trybie odprzedawane, czy też stosowane na miejscu do przeprowadzania tych zabiegów.

§ 19. (1) Za zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia wprowadzanie do obiegu zarejestrowanych środków kosmetycznych lub za zachowanie warunków, zastrzeżonych w uprzednio wydanych zezwoleniach (§ 7), jest odpowiedzialna osoba (firma), na której nazwisko środek kosmetyczny został zarejestrowany, lub zezwolenie zostało wydane.

(2) Za zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia wprowadzanie do obiegu niezarejestrowanych środków kosmetycznych jest odpowiedzialna firma (wytwórnia) produkująca.

(3) Za zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia wprowadzanie do obiegu środków kosmetycznych, sprowadzanych z zagranicy i z obszarów, na których rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje, jest odpowiedzialny zastępca firmy produkującej lub rozpowszechniającej dany środek kosmetyczny, względnie w braku tych osób, osoba wprowadzająca go bezpośrednio w obieg.

§ 20. Środki kosmetyczne, nieodpowiadające przepisom rozporządzenia, a znajdujące się w obiegu w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być w obiegu nie dłużej niż w przeciągu dwóch lat od dnia ogłoszenia rozporządzenia, z wyjątkiem tych, które zostaną uznane przez władzę doзору nad artykułami żywności i przedmiotami użytku za szkodliwe dla zdrowia.

§ 21. Winni naruszenia odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 6 miesięcy po ogłoszeniu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą artykuły 21 i 22 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zb. pr. ces. ros. t. XIII wyd. z 1905 r.).

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorkowski*

(Dz. U. R. P. 1934 r. Nr. 62, poz. 523).

74.

RZECZNIICY PATENTOWI.

WYKREŚLENIE Z LISTY.

Marjan *Kryzan* w Poznaniu — wykreślony z listy rzeczników patentowych dnia 19 października 1934 r. na skutek śmierci.

TYMCZASOWE ZASTĘPSTWO.

Na zasadzie art. 243 ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) tymczasowym zastępcą do dalszego prowadzenia spraw, powierzonych ś. p. Marjanowi *Kryzanowi*, rzecznikowi patentowemu, został ustanowiony rzecznik patentowy Inż. dypl. *Feliks Winnicki* w Poznaniu, ul. Konopnickiej 7.

ORZECZNICTWO.

75.

NAJWYŻSZY TRYBUNAŁ ADMINISTRACYJNY.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie ze skargi firmy Schering - Kahlbaum, Sp. Akc. w Berlinie na orzeczenie Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 14 stycznia 1931 r. Nr. Odw. 1025/29, dotyczące unieważnienia rejestracji znaku towarowego Nr.

Rej. 14434 „Veramidon“, — oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

(Wyrok z dn. 24 maja 1934 r., L. Rej. 4075/32).

Podaniem de praes. 23 grudnia 1927 r. firma „Schering - Kahlbaum A. G.“ w Berlinie wniosła do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej skargę o unieważnienie rejestracji znaku towarowego słownego „Veramidon“, dokonanej dnia 10 lutego 1927 r. pod Nr. 14434 na rzecz firmy „Fabryka

chemiczna Krogulecki i Stankiewicz Sp. z o. o." w Warszawie. Jako powód podała skarżąca firma, że znak sporny stanowi naśladownictwo znaku towarowego słownego „Veramon“, który zarejestrowany został dnia 9 października 1925 r. na rzecz skarżącej firmy z pierwszeństwem od dnia 26 listopada 1920 r.; z powodu bardzo nieznacznej zdaniem skarżącej różnicy znak sporny winien być uznany za taki sam w rozumieniu art. 114 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. (poz. 306 Dz. U.).

Urząd Patentowy—Wydział Spraw Spornych — orzeczeniem z 27 marca 1929 r. Nr. Sp. 164/28 oddalił skargę powyższą, zaznaczając m. inn. w uzasadnieniu, że znaki towarowe, o ile chodzi o produkty chemiczne, preparaty farmaceutyczne, środki lecznicze i t. p., powstają zazwyczaj z nazw pierwiastków, w skład ich wchodzących; nazwy te mogą wydawać się podobne do siebie, jednak w sferach odbiorców tych towarów bywają one bardzo dokładnie odróżniane, a najdrobniejsze odmiany w pisowni i brzmieniu wykluczają możliwość pomyłek i wprowadzenia odbiorców w błąd co do pochodzenia towaru. Według przekonania Wydziału Spraw Spornych należy różnicę, zachodzącą w końcówkach między znakami „Veramon“ i „Veramidon“ uważać za zupełnie wystarczającą dla uniknięcia pomyłek co do pochodzenia dotyczących preparatów i w związku z tem Wydział Spraw Spornych stwierdził brak faktycznych i prawnych podstaw do uznania zaskarżonej rejestracji za sprzeczną z powołanymi w skarżce przepisami ustawowymi.

Odwołania firmy Schering - Kahlbaum Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego po zasięgnięciu opinii Izby Handlowo-Przemysłowych orzeczeniem z 14 stycznia 1931 r. Nr. Odw. 1025/29 nie uwzględnił i zatwierdził orzeczenie pierwszej instancji. W motywach Wydział Odwoławczy zajmując się kwestją, czy należy uznać znak „Veramidon“ za taki sam, jak wcześniej zarejestrowany znak „Veramon“ dla oznaczenia towarów tego samego rodzaju, zazaczył, że, o ile chodzi o znaki, służące do oznaczenia preparatów farmaceutycznych lub środków leczniczych, wydawanych konsumentom na receptę lekarza i jedynie w aptekach lub składach aptecznych, a więc na zlecenie i za pośrednictwem osób, dokładnie zorientowanych co do rodzaju, przeznaczenia i jakości owych produktów, nawet małe różnice między takimi znakami wystarczają dla uniknięcia pomyłek i oczywiście możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców co do pochodzenia towarów.

A ponieważ wyniki przeprowadzonej ankiety wśród sfer fachowych wykazały, że preparaty pod nazwami „Veramidon“ i „Ve-

ramon“ należą do t. zw. środków silnych, sprzedawanych w aptekach za receptą lekarską, a osoby, za pośrednictwem których dane preparaty dostają się do rąk konsumenta, posiadają odpowiednie wykształcenie fachowe, umożliwiające im łatwo odróżnianie nazw danych specyfików oraz ich właściwości, przeznaczenia i pochodzenia, Wydział Odwoławczy uznał, że znaki towarowe „Veramon“ i „Veramidon“ nie są takie same w rozumieniu ustawowym.

Na orzeczenie Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego wniosła firma „Schering - Kahlbaum“ skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który rozważył co następuje:

Strona skarżąca zarzuca władzy pozwanej błędną wykładnię przepisu art. 114 ustawy z 5 lutego 1924 r., wywodząc, że władza wychodzi z mylnego założenia, jakoby ustawodawca rozróżniał między preparatami farmaceutycznymi i leczniczymi, wydawanymi za receptą lekarską, a wszystkimi innymi towarami i jakoby co do pierwszych wystarczały już drobne różnice w ich znakach dla uniknięcia pomyłek. Zdaniem skarżącej firmy ustawodawca traktuje w art. 110 punkt 3 i art. 114 ustawy z 5 lutego 1924 r. wszystkie towary jednakowo, bez względu na to, czy chodzi o środki lecznicze, względnie o inne artykuły i czy odbiorca otrzymuje je bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób. A skoro władza pozwana przyznaje, że oba znaki są do siebie zbliżone, a różnice są małe, to według zapatrywania skarżącej kryterja te już wystarczają do uznania wymienionych znaków za takie same.

Na wywody te Najwyższy Trybunał Administracyjny zaznacza, że istotnym celem, dla którego służą przepisy art. 110 punkt 3 i art. 114 ustawy z 5 lutego 1924 r., jest niewątpliwie ochrona odbiorcy od pomyłki co do pochodzenia towaru, którego znak ma odbiorca w pamięci.

W niniejszym przypadku Najwyższy Trybunał Administracyjny nie potrzebował badać, czy za odbiorcę towaru w rozumieniu ustawy uważać należy konsumenta czy też lekarza, zapisującego konsumentowi dany specyfik, wystarczy bowiem stwierdzenie, że odbiór specyfików przez konsumenta w wypadkach, w których preparat wydany być może jedynie za receptą lekarską, jest kontrolowany przez osobę fachową, obowiązującą ponadto do szczególniejszej ostrożności.

Jak to bowiem według stanu akt stwierdził w postępowaniu przed Wydziałem Spraw Spornych zawiązany jako znawca fachowy dr. med. Brunon Neuman, oraz jak wynika również z licznych opinii Izby Handlowo-Przemysłowych, zasięgniętych w po-

stępowaniu odwoławczem, konsument może otrzymać jeden z tych środków leczniczych tylko na zlecenie lekarza, wyrażone w receptce i tylko w aptece. Ta zależność konsumenta, nabywającego jeden z tych środków li tylko według wyboru lekarza i za pośrednictwem personelu aptecznego, zabezpiecza konsumenta przeciw wprowadzeniu go w błąd co do pochodzenia towaru, którego znak ma lekarz i personel apteczny w pamięci. Niewątpliwie zaś wiedza fachowa tych ostatnich kwalifikuje ich do odróżnienia pochodzenia obu wymienionych środków leczniczych, których znaki mimo podobieństwa nie są tak bardzo zbliżone, iżby różnica między nimi mogła ująć uwadze tych osób jako fachowców. W tych warunkach interes konsumenta, leżący w otrzymaniu jednego lub drugiego środka zależnie od uznania lekarza, jest dostatecznie chroniony.

Zresztą gdyby nawet przyjąć wypadek wyjątkowy, że pacjent skłoniłby lekarza do zapisania środka z pewnym znakiem, pacjentowi znanym, to i wtedy nie byłoby podstawy do uznania możliwości oczywistej pomyłki, gdyż pacjent, okazując zaufanie do tego właśnie środka, dowiódłby, oczywiście, że ma w pamięci znak towaru, łączący się z przedsiębiorstwem, towar ten produkującym, a lekarz, zapisując mu tenże środek, zabezpieczyłby pacjenta od podsunięcia mu innego środka o podobnym znaku.

Mając powyższe na uwadze, Najwyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu zarzuconej obrazy art. 110 punkt 3 i art. 114 ustawy z 5 lutego 1924 r. W konsekwencji zaś upada podniesiony również w skardze zarzut wadliwości postępowania z powodu, że władza pozwana, rozpatrując odwołanie skarżącej, pominęła wyniki ankiety, przeprowadzonej między Izdami Handlowo - Przemysłowymi w kwestji możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców, względnie że władza ta wobec rozbieżności opinii nie zarządziła dalszych dochodzeń, lecz ustaliła na podstawie tej ankiety tylko to, że oba preparaty należą do t. zw. środków silnych, sprzedawanych w aptekach za receptą lekarską. Według powyższych bowiem rozważań, stwierdzenie przez władzę pozwaną tej ostatniej okoliczności, dla sprawy istotnej, czyni zbędnym dalsze badanie w kwestji możliwości wprowadzenia w błąd szerokich kół odbiorców, na które wskazuje strona skarżąca.

Podniesiony dalej zarzut, że Izby Handlowo - Przemysłowe nie są kompetentne do wypowiedzania się w kwestjach lekarsko-farmaceutycznych, jest już z tego powodu chybiony, że Izby — jak widocznym jest z załączonych do akt odpowiedzi — zasięgały opinii sfer fachowych w omawianej kwe-

stji, — a takimi mogły być właśnie tylko sfery lekarskie i farmaceutyczne — i na podstawie tych opinii dopiero Izby udzieliły odpowiedzi Wydziałowi Odwoławczemu. Ocena zaś powyższego materiału dowodowego należała oczywiście do władzy dowodowej, a Trybunał nie znalazł podstawy do uznania tej oceny za dowolną.

Na wywód wreszcie zastępcy skarżącej, że przy wyborze znaków słownych należałoby korzystać z bogactwa form językowych i dopuszczać do rejestracji znaki o zupełnie odrębnym brzmieniu, Najwyższy Trybunał Administracyjny zauważa, że ustawa nie wymaga tak daleko idącej różnicy brzmienia, a zadaniem instancji kasacyjnej, jaką jest Trybunał, jest jedynie stwierdzić, czy dane znaki, o ile chodzi o ich brzmienie, znajdują się jeszcze w granicach, ustawą dopuszczonych.

Kierując się powyższymi rozważaniami, Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

76.

URZĄD PATENTOWY RZ. P.

WYDZIAŁ ODWOŁAWCZY.

Do interpretacji art. 110 p. 3 ustawy z dn. 5 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306), odpow. art. 177 ust. 1 c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego Rz. P. na skutek wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dn. 13 czerwca 1933 r. L. Rej. 11303/31, uchylającego orzeczenie Wydziału Odwoławczego wymienionego Urzędu z dn. 18 czerwca 1930 r. Nr. Odw. 883/28, którym zatwierdzono orzeczenie Wydziału Spraw Spornych z dn. 27 lutego 1928 r. Nr. Sp. 154/27, unieważniające częściowo rejestrację znaku towarowego Nr. Rej. 15349, dokonaną na rzecz firmy „Stella“ Włocławska Fabryka Cykorji S. A. we Włocławku, postanowił:

- 1) orzeczenie Wydziału Spraw Spornych z dnia 27 lutego 1928 r. Nr. Sp. 154/27, zatwierdzić,
- 2) przyznać firmie „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie od firmy „Stella“ Włocławska Fabryka Cykorji S. A. we Włocławku 100 złotych kosztów postępowania odwoławczego.

(Orzeczenie z dn. 12/26 kwietnia 1934 r., Nr. Odw. 883/28).

Na skutek skargi firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie — orzecz-

niem z dnia 27 lutego 1928 r. Nr. Sp. 154/27—Wydział Spraw Spornych postanowił w myśl art. 110 p. 3, przy zastosowaniu art. 116 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) rejestrację znaku towarowego Nr. Rej. 15349, dokonaną na rzecz firmy „Stella“ Włocławska Fabryka Cykorji S. A. we Włocławku unieważnić w części, dotyczącej użycia w znaku koloru srebrnego.

Znak sporny, przeznaczony do oznaczania cykorji, kawy zbożowej, kawy słodowej i namiastek kawy wszelkiego rodzaju, przedstawia etykietę koloru czerwonego z czarnym napisem „Stella“ Wyborowa domieszka do kawy Włocławskiej Fabryki „Stella“ i rysunkiem łopatkki na tarczy koloru srebrnego; w rejestrze znaków towarowych zastrzeżono ochronę prawną tego znaku, sporządzonego na papierze czerwonym, z czarnym nadrukiem, z ryciną łopatkki koloru srebrnego.

W motywach orzeczenia podzielił Wydział Spraw Spornych pogląd zawarty w skardze firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie, iż znak sporny, z uwagi na zestawienie kolorów czerwonego z czarnym, a przede wszystkim ze względu na użycie koloru srebrnego w środkowym rysunku łopatkki na tarczy i wynikiłe z tego powodu podobieństwo do powszechnie na ziemiach polskich znanych i na rzecz powódki za Nr. Rej. 14059, 14060, 14549 i 15193 zarejestrowanych znaków, przeznaczonych do oznaczania towarów tego samego rodzaju—może oczywiście wprowadzić w błąd odbiorców co do istotnego pochodzenia tych towarów.

Od powyższego orzeczenia wniosła firma „Stella“ Włocławska Fabryka Cykorji S. A. we Włocławku odwołanie, w którym zarzuciła, iż Wydział Spraw Spornych w zaskarżonym orzeczeniu wyszedł z błędnego założenia, jakoby powódce przysługiwało wyłączne prawo używania w jej znakach towarowych zestawienia koloru srebrnego z czerwonym. Zdaniem odwołującej się, art. 107 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. (obecnie art. 174 rozp. z dnia 22 marca 1928 r.) o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych nie wspomina o tem, aby kolory, jako takie, względnie ich zestawienia, nadawały się do ochrony prawnej, wobec czego możliwość takiej ochrony zachodzić może tylko wówczas, gdy w zgłoszeniu zostanie wyraźnie odnośne zestawienie kolorów zawioskowane, a następnie zastrzeżenie to zostanie wpisane do rejestru i opublikowane w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“, oraz pod warunkiem, że zestawienie odnośnych kolorów nie obrazi polskich uczuć narodowych. Znak towarowy obejmujący

tylko pewien kolor lub jakieś pojedyncze zestawienie paru kolorów nie posiadałby—zdaniem odwołującej się — dostatecznego charakteru wyróżniającego (przeszkoda z art. 110 p. 1 cyt. ustawy), a z drugiej strony wyraźne zastrzeżenie sobie zestawienia pewnych kolorów jest konieczne z tego względu, że publikacja znaku w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“ zawiera czarne rysunki i napisy na białym papierze, a art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. wyraźnie wymaga ogłoszenia „istotnych określeń“, do których zalicza również barwy, o ile te przy zgłoszeniu wymieniono jako istotne części znaku. Ponieważ firma skarżąca przy zgłoszeniu do rejestracji przeciwstawionych znakowi spornemu znaków nie uczyniła wyraźnego zastrzeżenia co do zestawienia barwy czerwonej z czarną i srebrną, a rejestracja tych znaków odbyła się bez uwidocznienia takich zastrzeżeń w rejestrze znaków towarowych, — ponieważ wreszcie publikacja tych znaków dokonana została w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“ bez określenia odnośnych kolorów, — przeto firmie tej nie przysługuje wyłączne prawo używania w jej znakach wspomnianego zestawienia barw, tem bardziej, że zestawienie srebrnego rysunku z amarantowem tłem nosi charakter wybitnie narodowy i jako taki sprzeczny z postanowieniem art. 110 p. 2 i 3 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r., ile — że firma cudzoziemska, używając takiego zestawienia kolorów, występuje przeciw dobrym obyczajom i może swemi znakami wprowadzać w błąd odbiorców co do rzekomego pochodzenia oznaczonych temi znakami towarów z polskiego przedsiębiorstwa. Nadto — zdaniem odwołującej się firmy — błędem jest zapatrywanie Wydziału Spraw Spornych, jakoby znak sporny mógł u odbiorców wywoływać, oczywiście, błędne mniemanie, iż towar nim oznaczony pochodzi z przedsiębiorstwa firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie, albowiem główną cechą przeciwstawionych sobie znaków stanowią nie barwy, lecz ryciny, a to: młynek do kawy względnie łopata, oraz rzucające się w oczy napisy „Francka“, względnie „Stella“, — trudno zaś przypuścić, aby konsument zwracał jedynie uwagę na kolor tła, względnie rysunków, bez zdania sobie sprawy, co te rysunki wyobrażają. Nie bez znaczenia wreszcie dla oceny sprawy niniejszej byłoby rozstrzygnięcie kwestji, czy i komu ewentualnie może przysługiwać — odnośnie do spornego zestawienia kolorów — prawo używacza uprzedniego, tem bardziej, że firma Ferd. Bohm & Co S. A. we Włocławku uzyskała na skutek zgłoszenia z dnia 12 lutego 1926 r. za Nr. Rej. 13071 rejestrację znaku obrazowego przedstawiającego srebrny rysunek słońca na tle czerwonym z czarnym nadrukiem, podczas gdy fir-

ma skarżąca zgłosiła swe znaki, zawierające takie same zestawienia kolorów, dopiero w dniu 29 maja 1926 r. W praktyce zestawienie białego koloru z czerwonym na opakowaniu towaru jest zbyt kosztowne, jako trudne do wykonania ze względów technicznych; na poparcie tego twierdzenia dołączyła firma odwołująca się list firmy „Ferd. Bohm & Co“ i ofiarowała dowód za świadka Jakóba Kona, dyrektora firmy „Zakłady Graficzne - Papiernicze“ w Częstochowie oraz nadmieniła, że także inne polskie fabryki cykorji używają na opakowaniach towaru zestawienia kolorów czerwono-amarantowego ze srebrnym. W konkluzji prosiła odwołująca się firma o uchylenie zaskarżonego orzeczenia I instancji i o przyznanie jej kosztów postępowania.

W pisemnej odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik firmy „Henryka Francka Synowie“ zaprzeczył, jakoby firma „Ferd. Bohm & Co“ zgłosiła do rejestracji swój znak ze srebrną ryciną słońca na czerwonym tle wcześniej od firmy „Henryka Francka Synowie“, albowiem ostatnio wymieniona firma już w dniu 4 października 1924 r. za Nr. Z. 17784 zgłosiła po raz pierwszy do rejestracji znak o zestawieniu kolorów czerwonego, czarnego i srebrnego, a zarazem zaznaczył, że tylko trzy krajowe firmy mające swą siedzibę we Włocławku, a to „Stella“, „Gleba“ i „Bohm“, używają na opakowaniach cykorji spornego zestawienia kolorów, przeciw czemu firma „Henryka Francka Synowie“ oddawna remonstrowała, a wreszcie zaprzeczył, jakoby zestawienie kolorów czerwonego z czarnym i srebrnym miało w czemkolwiek naruszać uczucia patriotyczne Polaków. W dalszym ciągu swych wywodów zbijał pełnomocnik wymienionej firmy twierdzenie firmy odwołującej się, jakoby zastrzeżenie ochrony kolorów musiało w zgłoszeniu być wyraźnie wymienione, albowiem zgodnie z tekstem ustawy i z dotychczasową praktyką, samo dostarczenie przy zgłoszeniu barwnych odbitek znaku oraz naklejenie ich w rejestrze i na świadectwie ochronnym, uzasadnia ochronę znaku w tych kolorach, w jakich został zgłoszony, bez potrzeby wyraźnego dodatkowego zastrzeżenia i bez potrzeby specjalnego ogłoszenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“. Ponieważ jego mandatkanka pierwsza wprowadziła na rynek i zgłosiła do rejestracji opakowania cykorji w zestawieniu kolorów czerwonego, czarnego i srebrnego, a dopiero znacznie później opakowanie o takim samym zestawieniu barw zostało wprowadzone na rynek przez firmę odwołującą się, przeto należy — jego zdaniem, zgodnie z poglądem Wydziału Spraw Spornych — przyjąć, że znak sporny może, oczywiście, wprowadzać w błąd odbiorców co do pochodzenia towaru, ileż oko przeciętnego odbiorcy

zatrzymuje się przede wszystkim na kolorach i na całości obrazu. Gdy się zaś zważy, że zastosowanie koloru srebrnego w spornym znaku nastąpiło bezpośrednio po wprowadzeniu tegoż koloru dla rysunkowej części znaków firmy „Henryka Francka Synowie“, to przyjąć należy, iż naśladownictwo było umyślne i celowe. Z powyższych przyczyn prosił o nieuwzględnienie odwołania i o przyznanie na rzecz jego mandantki kosztów postępowania odwoławczego.

Wydział Odwoławczy w myśl uchwały z dnia 22 listopada 1929 r. postanowił zasięgnąć opinii Izb Przemysłowo - Handlowych, czy w chwili rejestracji spornego znaku, względnie od jakiego czasu wcześniej, znak towarowy Nr. 15193, przedstawiający rysunek srebrnego młynka do kawy oraz srebrny napis „Francka“ na czerwonym tle znany był na ziemiach Polski, jako znak firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie. Nadto Wydział Odwoławczy postanowił przesłuchać w charakterze świadka Mieczysława Nowickiego, Dyrektora firmy „Ferd. Bohm & Co“ we Włocławku na okoliczność, czy firma „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie już w 1924 r. wypuściła w obrót handlowy znaczną ilość cykorji w opakowaniu, które odpowiadało zarejestrowanemu później znakowi Nr. Rej. 15193. Świadek ten, przesłuchany przez Sąd Powiatowy we Włocławku, zeznał, że od lat pięciu widywał cykorję firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. z etykietą, przedstawiającą rysunek młynka na czarnym tle, jednakowoż początkowo opakowanie to nie posiadało koloru srebrnego na czerwonym tle, lecz rysunek młynka i napis „Francka“ były czarne, przyczem dodał, że w przybliżeniu od trzech lat znana mu jest etykieta firmy „Stella“ z czarnymi napisami i srebrną łopatką na czerwonym tle.

Po otrzymaniu odpowiedzi od Izb Przemysłowo - Handlowych Wydział Odwoławczy orzeczeniem z dnia 18 czerwca 1930 r. Nr. Odw. 883/28 postanowił orzeczenie Wydziału Spraw Spornych z dnia 27 lutego 1928 r. Nr. Sp. 154/27 zatwierdzić. W uzasadnieniu tego orzeczenia podniesiono, że wyniki ankiety przeprowadzonej wśród sfer fachowych stwierdziły, iż już w 1927 r. — a nawet wcześniej — znak towarowy, przedstawiający rysunek srebrnego młynka do kawy na czerwonym tle znany był w przeważnej części Polski, jako znak firmy „Henryka Francka Synowie“, wobec czego Wydział Odwoławczy przyjął za ustalone, że użycie koloru srebrnego dla rysunku umieszczonego na czerwonym opakowaniu cykorji uważane jest w Polsce przez przeciętnych konsumentów jako charakteryzujące i wyróżniające wyroby firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. — i w konsekwencji podzielił zapatrywania Wydziału Spraw Spornych,

że znak Nr. Rej. 15349, z uwagi na zestawienie kolorów, a zwłaszcza przez użycie koloru srebrnego dla rysunku tarczy z łopatką, może, oczywiście, wprowadzać w błąd odbiorców towaru co do jego pochodzenia.

Na powyższe orzeczenie wniosła firma „Stella“ Włocławska Fabryka Cykorji“ S. A. we Włocławku skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który wyrokiem z dnia 13 czerwca 1933 r. L. Rej. 11303/31 uchylił zaskarżone orzeczenie z powodu wadliwości postępowania.

W powodach wyroku zaznaczono, że powołana w zaskarżonym orzeczeniu ankietka nie miała na celu ustalenie, od jakiego czasu zestawienie kolorów czerwonego i srebrnego było znane, jako znak firmy „Henryka Francka Synowie“, lecz czy znak Nr. Rej. 15193 ze srebrnym rysunkiem młynka do kawy znany był, jako znak tej firmy. Zgodnie z tem Izby Przemysłowo-Handlowe: w Lublinie, we Lwowie, w Katowicach, w Wilnie, w Łodzi, w Krakowie, w Poznaniu, w Bielsku, w Warszawie i w Grudziądzu oświadczyły, że znak firmy „Henryka Francka Synowie“ ze srebrnym rysunkiem młynka do kawy znany jest na ich terenie i od kiedy, przyczem Izby Przemysłowo-Handlowe w Poznaniu, Łodzi i Wilnie wyraziły swój pogląd, że używanie przez firmę „Stella“ w spornym znaku kolorów używanych w znaku firmy „Henryka Francka Synowie“ nie może wprowadzać w błąd odbiorców co do pochodzenia towarów, wobec istotnych różnic tych znaków w ogólności, jak i w szczegółach, — Izba zaś bydgoska oświadczyła, że — zdaniem jej — nie może mieć miejsca wprowadzenie w błąd odbiorców przez użycie na opakowaniach jednej firmy rysunku młynka do kawy, na opakowaniach drugiej natomiast rysunków trzech gwiazd i łopaty tak samo w kolorze srebrnym. Wyniki tej ankiety stwierdzają zatem, że znak firmy „Henryka Francka Synowie“ ze srebrnym młynkiem do kawy, względnie, że rysunek srebrnego młynka do kawy znany jest w Polsce jako znak firmy „Henryka Francka Synowie“, nie dają jednak podstawy do ustalenia, że już samo zestawienie kolorów: srebrnego i czerwonego, względnie użycie koloru srebrnego dla jakiegokolwiek rysunku, zamieszczonego na tle czerwonym znane jest w Polsce, jako znak towarowy firmy „Henryka Francka Synowie“. Ponieważ ustalenie takie miało istotne znaczenie dla kwestji, czy znak sporny, przez użycie w nim koloru srebrnego może wprowadzać w błąd odbiorców co do pochodzenia towarów, Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, że pozwana władza w tym względzie przyjęła stan faktyczny niezgodnie z aktami i uchylił zaskarżone orzeczenie, nie wdając się w rozpatrywanie dalszych wywołań skargi.

W czasie ustnej rozprawy w Wydziale Odwoławczym, odbytej w dniu 16 listopada 1933 r. pełnomocnik firmy „Stella“ popierał odwołanie i powołał się na złożony przez zastępców firmy Zjednoczone Fabryki Cykorji „Ferd. Bohm & Co. i Gleba“ we Włocławku S. A. do akt sprawy Nr. Odw. 1043/29 list firmy „Gleba“ z dnia 5 października 1923 r., oraz załączoną do niego etykietę, na dowód, że zestawienie barw czerwonej ze srebrną było wcześniej wprowadzone na rynek przez firmę „Gleba“, wobec czego nie może być obecnie monopolizowanym tylko na rzecz firmy skarżącej.

Pełnomocnik powódki postawił wniosek o zasięgnięcie opinji Izby Przemysłowo-Handlowych, celem stwierdzenia, że jego mandatkanka używała faktycznie opakowań cykorji w kolorach czerwonym i srebrnym przed 1923 r. oraz zaofiarował dowód ze świadków ze sfer kupieckich na okoliczność, że niejednokrotnie podsuwano odbiorcom w handlu cykorję w opakowaniu srebrno-czerwonym z innych wytwórni jako towar firmy „Francka“.

Wydział Odwoławczy postanowił zasięgnąć opinji Izby Przemysłowych i Handlowych, czy i od kiedy zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym, wzgl. pomarańczowym lub żółtym, niezależnie od rysunku młynka do kawy, na opakowaniu cykorji i surogatów do kawy znane jest jako wskazujące na pochodzenie tych towarów z przedsiębiorstwa firmy „Henryka Francka Synowie S. A.“ w Skawinie.

Przeprowadzona ankietka dała następujące wyniki:

Izba Przemysłowo - Handlowa w Gdyni oznajmiła, że z odpowiedzi większości firm należy wnosić, iż zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym względnie pomarańczowym lub żółtym, niezależnie od rysunku młynka do kawy, na opakowaniu cykorji i surogatów kawy jest znane na ziemiach byłego zaboru pruskiego od przeszło 25 lat. jako opakowanie wskazujące na wyroby firmy H. Francka. Niektóre firmy nie zajęły zdecydowanego stanowiska, natomiast jedna firma zakomunikowała, że zestawienie wyżej wyszczególnionych kolorów było znane w ostatnich 30 latach na tamtejszym rynku, jako opakowanie różnych firm.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Wilnie zakomunikowała, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym, niezależnie od rysunku młynka do kawy, na opakowaniu cykorji i surogatów kawy fabryki „Henryka Francka Synowie“ S. A. w Skawinie spotyka się na tamtejszym rynku od bardzo dawna.

Izba Handlowa w Katowicach w opinji z dnia 30 stycznia 1934 r. oświadczyła, że opakowanie wyrobów firmy „H. Francka

Synowie" w kolorach czerwonym i pomarańczowym ze srebrnym nadrukiem znane jest wśród kupców tamt. okręgu od około 18 lat, przyczem oczywiście towar pochodził nie z fabryki w Skawinie, lecz z fabryki położonej w Niemczech. W dodatkowej opinii z dnia 1 lutego r. b. oznajmiła Izba Katowicka, że towary Firmy H. Francka Synowie nadchodziły na Górny Śląsk z Ludwigsburgu w Württembergii, oraz że opakowanie w kolorach czerwonym, pomarańczowym i żółtym ze srebrnym nadrukiem znane jest na G. Śląsku od około 18 lat, jako wskazujące na pochodzenie i charakterystyczne dla wyrobów wymienionej firmy.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie zawiadomiła, że nie zostało ustalone, aby zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym wzgl. pomarańczowym lub żółtym, niezależnie od rysunku młynka do kawy znane było, jako charakterystyczne dla opakowań firmy H. Francka Synowie. Natomiast rysunek młynka do kawy znany jest jako znak towarowy wymienionej firmy od dłuższego czasu.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie oznajmiła, że firma „Henryka Francka Synowie" wprowadziła pierwsza w Polsce opakowanie cykorji w kolorach czerwonym i srebrnym, które to zestawienie kolorów znane jest na tamtejszym rynku, jako wskazujące na pochodzenie danego towaru z fabryki „H. Francka Synowie". Wedle opinii informatorów opakowanie cykorji w wymienionych kolorach wprowadzone zostało przez powyższą firmę na tamt. terenie przed 10—15 laty.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu doniosła, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym lub pomarańczowym, niezależnie od rysunku młynka do kawy znane jest, jako wskazujące na pochodzenie towarów z przedsiębiorstwa firmy „Henryka Francka Synowie" mniej więcej od 1905 r. Wyroby firmy nie pochodziły wówczas z fabryki Kraków-Skawina lecz z Niemiec (Ludwigsburg-Bawarja a później z Halle n/S). Główna administracja firmy miała wówczas siedzibę w Berlinie.

Izba Przemysłowo-Handlowa we Lwowie oświadczyła, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym wzgl. pomarańczowym lub żółtym na znakach towarowych używanych przez „H. Francka Synowie" na opakowaniu cykorji i surogatów kawy znane jest na tamt. rynku od około pięciu lat. Wedle uzyskanych informacji pojawiły się przed około 5-ciu laty wyroby konkurencyjnych fabryk cykorji i surogatów kawy w opakowaniu ludzaco podobnem do opakowania wyżej wymienionej firmy, co skłoniło ją wówczas do zmiany kolorów opakowania.

Izba Handlowa i Przemysłowa w Bielsku

zawiadomiła, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym względnie pomarańczowym lub żółtym na opakowaniu cykorji i surogatów kawy znane jest jako opakowanie wyrobów firmy H. Francka od około 12 do 13 lat. Powyższe zestawienie kolorów, używane przez firmę „H. Francka Synowie", było znane wcześniej od opakowań o podobnem zestawieniu kolorów, wprowadzonych przez inne fabryki cykorji.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu oświadczyła, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym względnie pomarańczowym lub żółtym, niezależnie od rysunku młynka do kawy na opakowaniu cykorji i surogatów kawy — znane jest od lat wielu w okręgu Izby, jako używane przez firmę „H. Francka Synowie", jednak ścisłej daty ukazania się tego opakowania na rynku nie mogła Izba stwierdzić.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi zakomunikowała, że zestawienie koloru srebrnego z czerwonym na opakowaniu wyrobów firmy „Henryka Francka Synowie" znane jest w okręgu Izby od r. 1920.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Lublinie stwierdziła, że na opakowaniach środków kawowych firmy skarżącej stosowane jest zestawienie kolorów srebrnego z ciemno-czerwonym (domieszka do kawy) i ciemno fioletowego z jasno fioletowym („Enrilo"), natomiast firmy miejscowe nie znają wyrobów fabryki H. Francka Synowie w opakowaniu o barwach pomarańczowej i żółtej. Zarazem zaznaczono, że według opinii miejscowych kół fachowych żadna z zaskarżonych firm nie używa opakowań, mogących wprowadzić konsumenta w błąd.

Przy piśmie z dnia 21 listopada 1933 r. złożył pełnomocnik firmy „Henryka Francka Synowie" sześć świadectw ochronnych (certyfikatów) Izby Handlowej i Przemysłowej w Linzu ma dowód, że opakowania Francka w zestawieniu kolorów srebrnego z czerwonym i pomarańczowym były zarejestrowane w Austrii, a tem samem i dla b. zaboru austriackiego, t. j. Małopolski i Śląska Cieszyńskiego w latach 1908 i 1909. Zarazem postawił wniosek o dopuszczenie dowodu ze świadków: Krystjana Reweddera, Rudolfa Flenkera, Stanisława Rosenberga, Franciszka Schönigera i Władysława Wasika, na okoliczność, że etykiety Francka, dołączone do przedłożonych certyfikatów, znajdowały się od chwili rejestracji, t. j. od r. 1908 — 1909 w obrocie handlowym na ziemiach b. zaboru pruskiego i były tam powszechnie znane jako opakowania Francka.

Przy dodatkowem piśmie z dnia 9 kwietnia 1934 r. złożył pełnomocnik firmy „Henryka Francka Synowie", niepoświadczony odpisy następujących dokumentów: 1) proto-

kółu zeznań złożonych w Sądzie Berlin-Schoeneberg w dniu 11 kwietnia 1928 r. przez świadków Rudolfa Flenkera i Waltera Habedanka w procesie firmy „Henryka Francka Synowie“ przeciw firmie Wilhelm Kühle o naśladownictwo etykiet pomarańczowo-srebrnych, 2) odpisu aktu notarialnego z dn. 21 listopada 1933 r., zawierającego zeznanie Krystjana Reweddera, złożone dnia 21 listopada 1933 r. przed notariuszem w miejsce przysięgi, 3) wyciągu z rejestru Sądu Okręgowego w Krakowie, odnoszącego się do firmy „Henryka Francka“ w Skawinie, jako przedsiębiorstwa filjalnego, założonego przed wojną przez firmę „Henryka Francka Synowie“ w Ludwigsburgu wzgl. w Linzu, 4) wyciągu z rejestru handlowego Sądu Okręgowego w Krakowie, odnoszącego się do firmy Henryka Francka Synowie w Skawinie, jako samostnej krajowej spółki akcyjnej, oderwanej od firmy macierzystej, od której nabyła wymienione wyżej przedsiębiorstwo filjalne, — z zaznaczeniem, że oryginały tych dokumentów przedłożył na rozprawie. Oprócz tego dołączył do pisma odpisy zaświadczeń 14-tu firm z b. zaboru pruskiego, które przed wojną były odbiorcami towarów jego mandatki w opakowaniu pomarańczowo - srebrnym i jednocześnie ofiarował dowód, ze świadków, którzy podpisali powyższe zaświadczenia.

Pełnomocnik firmy odwołującej się w piśmie z dnia 10 kwietnia 1934 r. starał się wykazać, że złożone przez powódkę dowody są bez znaczenia, gdyż samo zestawienie kolorów w oderwaniu od formy plastycznej nie może być znakiem towarowym, a tem samem przedmiotem ochrony, oraz, że przy ocenie kwestji, czy znak towarowy może być przedmiotem ochrony prawnej, nie jest decydującą okolicznością, że jakiś znak jest znany, jako znak pewnej firmy, lecz fakt, że znak towarowy jednej firmy jest tak podobny do znaku towarowego drugiej firmy, iż wprowadza konsumentów w błąd co do pochodzenia towarów. Z tej przyczyny — jego zdaniem — ankietę, przeprowadzoną na zasadzie uchwały Wydziału Odwoławczego z dnia 23 listopada 1933 r. jest prawnie bez znaczenia, podobnie jak bez znaczenia są załączone przez stronę przeciwną zaświadczenia osób prywatnych i protokoły z badań świadków w sądach niemieckich w innych zgół sprawach.

W czasie rozprawy w dniu 12 kwietnia 1934 r. pełnomocnik odwołującej się firmy popierał wywody zawarte w pisemnym odwołaniu i w podaniu z dnia 10 kwietnia 1934 r. zaznaczając, że zestawienie barw, jako takie, nie może podlegać ochronie, oraz, że przedmiotem rejestracji znaku jego mandatki nie jest jedynie barwa, lecz rysunek o wyraźnych konturach, w związku z czem

nie można wyodrębnić barwy od rysunku, lecz co najwyżej traktować je łącznie. Zrazem powołał się na pierwszą ankietę, przeprowadzoną w sprawie powyższej, a w szczególności na opinie tych Izb, które wypowiedziały się na korzyść jego mandatki. W konkluzji postawił wniosek o oddalenie skargi i przyznanie kosztów postępowania w obu instancjach.

Pełnomocnik firmy „Henryka Francka Synowie“ przedłożył oryginały wzgl. poświadczony odpisy tych dokumentów, na które powołał się w swem piśmie z dnia 9 kwietnia 1934 r., jako też złożył do akt sprawy dalsze dokumenty, a mianowicie: 1) egzemplarz miesięcznika „Markenschutz und Wettbewerb“ Nr. 9 z 1929 r., zawierający odpis wyroku Sądu Rzeszy z dn. 28 maja 1929 r. wydany w sporze firmy H. Franck o zaniechanie używania podobnego opakowania przez firmę G. Kühle & Söhne G. m. b. H., 2) niepoświadczony odpis wyroku T. A. w Pradze z dnia 23 maja 1927 r., w sprawie firmy H. Franck & Söhne o wykreślenie znaku towarowego firmy Stern, 3) niepoświadczony odpis wyroku T. A. w Wiedniu w sprawie znaku towarowego firmy A. Glaser u. Co., 4) niepoświadczony odpis orzeczenia Ministerstwa Związkowego dla Handlu w Wiedniu, wydanego w sporze o ustalenie wyłącznego używania znaku towarowego przez firmę A. Glaser, oraz 5) wyciąg z wyroku francuskiego Trybunału Cywilnego w Brest w przedmiocie sporu firmy Arlette & Co. Nawiażując do wywodów zawartych w pisemnej odpowiedzi na odwołanie, powołał się na przedłożone wyroki Sądów zagranicznych, mocą których unieważniono rejestrację znaków zgół niepodobnych do pierwowzorów w części rysunkowej, lecz o tem samem zestawieniu kolorów. Komentując wyrok N. T. A. wyraził pogląd, że uchylając zaskarżone orzeczenie Wydziału Odwoławczego, Najwyższy Trybunał Administracyjny dał wyraz temu, że ochrona barw w znaku jest dopuszczalna, należy jedynie ustalić, czy zestawienie kolorów w danym znaku może wprowadzać w błąd odbiorców co do pochodzenia towarów. Analizując wynik przeprowadzonej ankiety dowodził, że ankietę ta jest niekorzystna dla odwołującej się firmy. W konkluzji swych wywodów wniósł o nieuwzględnienie odwołania i o przyznanie kosztów postępowania odwoławczego.

W replice pełnomocnik firmy odwołującej się postawił dodatkowy ewentualny wniosek o dopuszczenie dowodu z trzech biegłych, wyznaczonych przez Związek Izb Przemysłowo-Handlowych, ze sfer spółdzielczych i innych kupieckich z branży spożywczej, którzyby, po zaprzysiężeniu i zapoznaniu się z całokształtem sprawy, udzielili Wydziałowi Odwoławczemu odpowiedzi na py-

tania: 1) czy zestawienie barw srebrnej z czerwoną, wzgl. pomarańczową lub żółtą jest znane, jako wyróżniające wyroby firm, będących stronami w niniejszym sporze oraz 2) czy takie zestawienie barw, z uwzględnieniem różnic reszty znaków, może wprowadzić w błąd konsumentów co do pochodzenia towarów.

Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego Rz. P. rozważył:

Skargę o unieważnienie spornej rejestracji w części, dotyczącej użycia znaku Nr. Rej. 15349 koloru srebrnego oparła powódka na postanowieniu art. 110 p. 3 ustawy z dn. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych, twierdząc, że znak sporny, ze względu na użyte w nim zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym i czarnym, jest tak podobny do wprowadzonych wcześniej na rynek i zarejestrowanych znaków powódki o takim samym zestawieniu kolorów, że może oczywiście wprowadzać w błąd odbiorców co do pochodzenia towarów.

Jak wynika z ankiety rozpisanej przez Wydział Odwoławczy wśród sfer fachowych, z jedenastu Izb Przemysłowo-Handlowych, które wypowiedziały się w tej sprawie, dziewięć, a mianowicie Izby w Bielsku, Katowicach, Poznaniu, Gdyni, Łodzi, Sosnowcu, Wilnie, Krakowie i we Lwowie oświadczyły, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym względnie pomarańczowym lub żółtym, niezależnie od rysunku młynka do kawy, na opakowaniu cykorji i surogatów kawy znane jest jako wskazujące na pochodzenie tych towarów z przedsiębiorstwa firmy „Henryka Francka Synowie“ oraz że firma ta zaczęła używać wymienionego zestawienia kolorów jeszcze przed wojną światową na towarach pochodzących wówczas z przedsiębiorstwa w Ludwigsburgu i w Halle, względnie, że pierwsza wprowadziła ten zespół barw na etykietach cykorji i surogatów kawy lub, że stosuje to zestawienie kolorów od bardzo dawna. Izba Przemysłowo-Handlowa w Lublinie oznajmiła, że na opakowaniach środków kawowych firmy skarżącej stosowane jest zestawienie kolorów srebrnego z ciemno-czerwonym i ciemno-fioletowym z jasno fioletowym oraz że firmy miejscowe nie znają wyrobów Francka w opakowaniu o barwach pomarańczowej i żółtej. Jedynie Izba Warszawska zakomunikowała, że nie zostało ustalone, aby zestawienie wymienionych kolorów było znane jako charakterystyczne dla opakowań powódki.

Ponadto z przedłożonych przez pełnomocnika firmy skarżącej dowodów w postaci świadectw ochronnych Izby Handlowej i Przemysłowej w Linzu z r. 1908 i 1909 stwierdzono, że znaki towarowe firmy „Henryka Francka Synowie“ w kolorach srebr-

nym i czerwonym oraz srebrnym i pomarańczowym doznawały już przed wojną światową ochrony prawnej w Austrii, a tem samym i w b. zaborze austriackim (t. j. w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim), ze złożonych zaś przez powódkę wyciągów z rejestru Sądu Okręgowego w Krakowie skonstatowano, że firma ta jest prawną zastępczynią dawniejszego przedsiębiorstwa „Henryka Francka Synowie“.

Opierając się na powyższych danych należy przyjąć za ustalone, że zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym w odniesieniu do cykorji i surogatów kawy uważane jest przez odbiorców w całej niemal Polsce jako charakteryzujące i wyróżniające towary firmy „Henryka Francka Synowie“ S. A. W związku z tem, ponieważ najbardziej charakterystyczną cechą znaku spornego, upodobiąjącą go do znaków firmy powodowej, jest również zestawienie kolorów srebrnego z czerwonym — uznał Wydział Odwoławczy, że znaki te mogą być w obrocie handlowym łatwo ze sobą pomieniane. Niebezpieczeństwa omyłek nie wyłącza okoliczność, że wymienione znaki różnią się od siebie pod względem rysunkowym i co do napisów, albowiem przy porównywaniu tych znaków najsilniejsze wrażenie wzrokowe pozostawia charakterystyczny zespół barw, mianowicie srebrna plama na tle czerwonym, a nie rysunek tych plam, wobec czego nie ulega wątpliwości, że przeciętny nabywca cykorji i surogatów kawy, mając w pamięci, że zestawienie barwy srebrnej z czerwoną odróżnia towary pochodzące z przedsiębiorstwa firmy „Henryka Francka Synowie“ może z łatwością przypuszczać, widząc taką zespół barw na opakowaniu takich samych wyrobów innego przedsiębiorstwa, że towary te pochodzą z przedsiębiorstwa Francka.

W rezultacie powyższych rozważań tudzież z uwagi na to, że ochrona prawna spornego znaku zastrzeżona została na papierze czerwonym z czarnym nadrukiem z ryciną łopaty koloru srebrnego — należało zaskarżone orzeczenie I instancji, jako faktycznie i prawnie uzasadnione, zatwierdzić, wychodząc z założenia, że przeciw rejestracji spornego znaku w odniesieniu do zastosowania w jego części rysunkowej koloru srebrnego zachodziła przeszkoda z art. 110 p. 3 wyżej powołanej ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. przy zastosowaniu art. 116 tejże ustawy (art. 177, ust. 1 c i 183 obecnie obowiązującego rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r.).

Okoliczności faktyczne naprowadzone przez stronę odwołującą się, jakoby użycie koloru białego na tle czerwonym było pod względem technicznym utrudnione oraz, że oprócz firm, prowadzących niniejszy spór, także inne fabryki używają na opakowaniach cykorji zestawienia koloru czerwone-

go ze srebrnym, są — zdaniem Wydziału Odwoławczego — dla oceny sprawy niniejszej bez znaczenia, podobnie jak powoływanie się przez tę firmę na prawo używacza uprzedniego na rzecz firmy Ferd. Bohm & Co.

Na zarzut strony odwołującej się, iż firma skarżąca przy zgłoszeniu znaków Nr Nr. Rej. 14059, 14060, 14549 i 15193 nie uczyniła wyraźnego zastrzeżenia co do zastosowania kolorów, oraz, że znaki te opublikowane zostały w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” w kolorach czarnym i białym, zaznaczyć należy, że przedmiotem ochrony i wyłączności jest znak towarowy w takiej postaci, w jakiej został zgłoszony a następnie zarejestrowany, a więc w niniejszym przypadku w zestawieniu kolorów czerwonego, czarnego i srebrnego, co się zaś dotyczy publikacji w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”, to nie posiada ona charakteru konstytutywnego ani deklaratoryjnego, lecz tylko informacyjny. Wreszcie twierdzenie odwołującej się firmy jakoby uzyskanie przez powódkę rejestracji jej znaków w kolorach czerwonym i srebrnym było sprzeczne z postanowieniami art. 110 p. 2 i 3 powołanej ustawy z dnia 5 lutego 1924 r., jako rzekomo obrażające polskie uczucia narodowe — jest bezpodstawne, albowiem połączenie kolorów czerwonego ze srebrnym nie tworzy zestawienia polskich kolorów państwowych.

Zeznania świadka Mieczysława Nowickiego, iż od lat 5-ciu przed datą jego przesłuchania w sądzie, widywał cykorję firmy „Henryka Francka Synowie” z etykietą, zawierającą nieposrebrzany, lecz czarny rysunek młynka na czerwonym tle, — nie może w niczem osłabić dowodów, na których oparto niniejsze orzeczenie, albowiem twierdzenie, iż ktoś w pewnej miejscowości i w

pewnym czasie nie widywał srebrnego rysunku młynka na opakowaniach cykorji Francka nie jest jeszcze zaprzeczeniem, iż w tymże czasie firma skarżąca rozpowszechniała swój towar w czerwonym opakowaniu ze srebrnym rysunkiem młynka do kawy.

Twierdzenie odwołującej się firmy, że zestawienie kolorów jako takie, to zn. pojęte abstrakcyjnie, nie może podlegać ochronie prawnej i być przedmiotem rejestracji, nie jest pozbawione słuszności, gdyż znak towarowy musi siłą faktu posiadać pewien kształt czy formę (znaki obrazowe i plastyczne), lub pewną treść (znaki słowne), albo połączenie tych elementów, atoli w sprawie niniejszej zagadnienie to nie jest aktualne, chodzi tu bowiem jedynie o rozstrzygnięcie kwestji, czy i w jakim stopniu na ważność rejestracji znaku towarowego wpływać może użycie tych samych kolorów, względnie takie samo ich zestawienie, które znane już jest na rynku, jako powszechnie stosowane przez inne przedsiębiorstwo. W tej mierze nie może ulegać wątpliwości, iż w znakach o podobnym rozmieszczeniu części rysunkowych i słownych oraz o podobnym kształcie, a przeznaczonych dla tego samego towaru, pochodzącego z różnych przedsiębiorstw, jednakowe zestawienie kolorów stanowi element szczególnie charakterystyczny, rzucający się odrazu w oczy i łatwy do zapamiętania, który mimo pozostałych różnic upodabnia oba znaki do siebie i tem samem może oczywiście wprowadzić w błąd odbiorców co do istotnego pochodzenia towarów.

Postanowienie o kosztach postępowania opiera się na przepisie art. 205 ust. 7 i 209 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 22.III 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towar. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ.

77.

KONFERENCJA REWIZYJNA W LONDYNIE ¹⁾.

W czasie od dn. 1 maja do dn. 2 czerwca r. b. obradowała w Londynie Konferencja Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, przygotowana przez Rząd Wielkiej Brytanji przy współudziale

Biura Berneńskiego, mająca zadanie dokonania rewizji tekstów konwencji tegoż Związku (t. zw. Aktów Haskich). Z pośród 40 Państw, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, 34 wyznaczyły delegatów na Konferencję. Delegację Polską stanowili pp.: Mag. pr. Stefan Czaykowski — Prezes Urzędu Patentowego Rz. P., Inż. Konstanty Makowski — Naczelnik Wydziału w tymże Urzędzie i Dr. Tadeusz Geppert — Radca Handlowy Ambasady Rz. P. w Londynie; Gdańsk wysłał na

¹⁾ Patrz „Wiad. Urz. Patent.”, zeszyt 4 i 5/1934. — Red.

Konferencję Radcę Rządowego p. Ericha Ruthenberga, przewodniczył zaś obydwu Delegacjom p. Prezes Czaykowski. Kilka delegacji nie przedłożyło pełnomocnictw, uprawnających do podpisania nowych Aktów, zaś niektóre Państwa (Bułgaria, Dominika, Grecja, Kanada, Luxemburg i Nowa Zelandja) delegacji nie wysłały; było natomiast reprezentowanych dwanaście krajów nie należących dotychczas do Związku, a mianowicie Boliwja, Chile, Egipt, Ekwador, Guatemala, Irak, Kolumbia, Litwa, Nikaragua, Peru, Siam i Wenezuela.

Konferencja rozpoczęła się w dniu 1.V 1934 roku posiedzeniem przygotowawczym (w gmachu *Royal Academy*), na którym uchwalono regulamin obrad; uroczyste posiedzenie otwarcia odbyło się nazajutrz t. j. dn. 2 maja, w sali Lokarneńskiej *Foreign Office'u* pod przewodnictwem Ministra Handlu p. Waltera Runcimana, który też wygłosił przemówienie inauguracyjne imieniem Rządu.

Prezesem Konferencji został obrany Sir Frederick William Leith-Ross, Szef Delegacji Angielskiej i Główny Doradca Ekonomiczny Rządu Wielkiej Brytanji; Wiceprezesem obrano p. Dr. Allingh Prins'a, Przewodniczącego Delegacji Niderlandzkiej, członkiem Prezydium — p. Dr. Fritza Ostertaga, Dyrektora berneńskiego Biura Międzynarodowego Ochrony Własności Przemysłowej. W skład Sekretarjatu Konferencji weszli: p. Charles Drouets — pierwszy Wicedyrektor Biura Międzynarodowego jako Sekretarz Generalny oraz jako sekretarze: p. Dr. Alessandro Conte, p. Dr. Louis Jaton, obydwaj Sekretarze Biura Międzynar., i p. Reginald William Luce, Sekretarz z *Board of Trade*.

Na pierwszym zebraniu ogólnym, po wysłuchaniu szeregu deklaracji w obecności niemal wszystkich delegatów, reprezentantów krajów nie należących do Związku, przedstawicieli Komiteu Ekonomicznego i Organizacji Współpracy Intelktualnej Ligi Narodów, oraz reprezentantów Międzynarodowej Izby Handlowej, Konferencja ukonstytuowała się jako Komisja Główna w celu wyznaczenia podkomisji, przydzielenia im spraw, podlegających rozpatrzeniu oraz wyboru przewodniczących i sprawozdawców.

Utworzono sześć podkomisji następujących:

1-sza Podkomisja: sprawy ogólne (art. 1, 2, 3, 12, 13, 13 bis, 14, 16 bis i 19 Konwencji). Przewodniczący J. A. Barbosa Carneiro (Brazylja); sprawozdawcy: Stefan Czaykowski (Polska) i Coppieters de Gibson (Belgja).

2-ga Podkomisja: patenty na wynalazki, wzory użytkowe, wzory rysunkowe i modele przemysłowe (art. 4, 4 bis, 4 ter, 4 quater,

5; 5 bis, 5 ter i 11 Konwencji). Przewodniczący Marcel Plaisant (Francja); sprawozdawcy: Jannoni Sebastianini (Włochy) i Braun (Belgja).

3-cia Podkomisja: znaki fabryczne lub handlowe i nazwa handlowa (art. 5, 6, 6 bis, 6 ter, 6 quater, 6 quinquies, 7, 7 bis i 8 Konwencji). Przewodniczący Piola Caselli (Włochy); sprawozdawcy: Cabello Lapiedra (Hiszpanja) i Schilling (Węgry).

4-ta Podkomisja: fałszywe oznaczenie pochodzenia towarów i nieuczciwa konkurencja (art. 9, 10 i 10 bis Konwencji) oraz Porozumienie Madryckie o zwalczaniu fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów. Przewodniczący Klauer (Niemcy); sprawozdawcy: Lainel (Francja) i Biamonti (Włochy).

5-ta Podkomisja: Porozumienie Madryckie o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych. Przewodniczący Kraft (Szwajcaria); sprawozdawcy: Braun (Belgja) i Labocetta (Włochy).

6-ta Podkomisja: Porozumienia Haskie o międzynarodowym zgłaszaniu wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych. Przewodniczący Coppieters de Gibson (Belgja); sprawozdawca Lainel (Francja).

Ponadto ustanowiono Komisję Redakcyjną pod przewodnictwem Delegata Francji Maillarda, złożoną z przewodniczących poszczególnych delegacji.

Z pośród licznych uchwał Konferencji, dotyczących różnorodnych zagadnień z dziedziny ochrony własności przemysłowej i handlowej lub zagadnień, odnoszących się do spraw organizacji Międzynarodowego Związku Ochr. Wł. Przem., Biura Berneńskiego etc., podaje się poniżej, w porządku prac Podkomisji, uchwały i rezolucje w kwestjach ważniejszych lub tych, które skupiły na sobie szczególną uwagę zebranych, a mianowicie:

W Podkomisji 1-ej:

Przyjęto częściową zmianę art. 1 Konwencji, polegającą na rozszerzeniu pojęcia „własność przemysłowa“ przez rozciągnięcie go na „wszystkie produkty fabryczne lub naturalne“, między innymi również na „piwa, kwiaty i mąkę“.

Odrzucono wniosek, dotyczący wprowadzenia do art. 13 Konwencji postanowienia o współpracy Międzynarodowego Biura Ochr. Własn. Przem. z instytucjami Ligi Narodów.

Postanowiono uzupełnić tenże art. 13 nowym ustępem¹⁾, przewidującym wydatki Biura Międzynarodowego na prace specjalne w kwocie nie przekraczającej rocznie 20.000 Frs. szw.

¹⁾ Wprowadzono go do art. 13 w nowej redakcji Konwencji jako ustęp 7-my. — Red.

Przyjęto wnioski Deleg. Szwajcarskiej i Holenderskiej o uzupełnienie Konwencji nowym art. 13 bis, dotyczącym poddania jurysdykcji Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej sporów, jakie mogłyby powstać między Państwami Związku na tle interpretacji Konwencji. Na ogólnym zebraniu Konferencji ta uchwała Podkomisji nie uzyskała jednak wymaganej jednomyślności, wobec czego wyżej wspomniany wniosek *upadł*. Delegacja Polska głosowała przeciwko wnioskowi, motywując swe stanowisko w osobnym obszernej oświadczeniu.

Odrzucono wszystkie wnioski o zmianę art. 19 Konwencji Haskiej, zmierzające do uprzywilejowania szeregu języków w redagowaniu aktów Konwencji.

Wreszcie 1-sza Podkomisja rozważyła i przesała do Komisji Redakcyjnej szereg zgłoszonych rezolucyj, o których mowa w zakończeniu niniejszego sprawozdania.

W Podkomisji 2-ej:

Rozpatrzono m. in. zażądania: prawa pierwszeństwa ze zgłoszenia wynalazku w jednym z krajów Związku; wzajemnej niezależności patentów, udzielonych na ten sam wynalazek w różnych krajach Związku; obowiązku wykonywania opatentowanego wynalazku w kraju, w którym udzielono nań patentu; możliwości stosowania sankcyj w razie nieusprawiedliwionego niewykonywania wynalazku opatentowanego; ulg w terminach opłat; prawa wynalazcy; prowizorycznej ochrony wynalazków na wystawach publicznych.

Z pośród tych licznych spraw wysunęły się na czoło: kwestja wykonywania wynalazków i sankcje w razie nieusprawiedliwionego niewykonywania. Jak wiadomo, art. 5 ust. 3 Konwencji Haskiej przewidywał jako sankcję ostateczną umorzenie patentu w tym przypadku, gdy udzielenie licencji przymusowej okazałoby się niewystarczające do zapobieżenia nadużyciu praw wyłączności, powstałym przez udzielenie patentu. Delegacja Polska, reprezentując Państwo o przemyśle słabszym finansowo i mniej rozwiniętym pod względem technicznym, wystąpiła w sposób zdecydowany za utrzymaniem wzmiankowanej sankcji, stanowisko to wyczerpująco i gruntownie motywując. W wyniku długiej dyskusji Podkomisja uchwaliła ust. 3 art. 5 Konwencji w brzmieniu haskiem pozostawić bez zmian, a zastąpić ust. 4 tegoż artykułu nowym ustępem, określającym bardziej szczegółowo warunki udzielania licencji przymusowych oraz stanowiącym, że wystąpienie ze skargą o umorzenie patentu nie może nastąpić przed upływem dwu lat od daty udzielenia pierwszej licencji przymusowej.

Następnie Podkomisja przyjęła jednogłośnie wniosek Delegacji Polskiej o rozciągnięciu (z niezbędnymi zmianami) przepisów, dotyczących obowiązku wykonywania wynalazków na wzory użytkowe¹⁾. Składając wnioski ten, Del. Pol. miała na względzie nader liczne fakty ochrony przez rejestrację wzorów użytkowych w Polsce poważnych wynalazków, dotyczących konstrukcji różnych przedmiotów, a nadających się w zupełności do opatentowania.

Po bardzo szczegółowej analizie kwestji, Podkomisja uchwaliła skreślenie w art. 4 Konwencji zastrzeżenia praw osób trzecich.

W sprawie ochrony praw wynalazcy uchwalono wprowadzić do art. 4 Konw. postanowienie, według którego wynalazca ma prawo żądać wymienienia swego nazwiska w patencie. Należy zaznaczyć, że przepis tego rodzaju już w Polsce obowiązuje.

Co do innych punktów programu prac Podkomisji 2-ej — uchwalono pozostawić bez zmiany odpowiednie dotychczas istniejące postanowienia Konwencji Haskiej.

W Podkomisji 3-ej:

W sprawie używania znaków towarowych powzięto uchwałę kompromisową, wprowadzającą do nowego tekstu Konwencji przepis stanowiący, że używanie znaku towarowego fabrycznego lub handlowego w postaci, która różni się od tej, w której znak ten został zarejestrowany w jednym z krajów Związku, znamionami niezmiennymi charakteru wyróżniającego znak, nie może spowodować unieważnienia rejestracji tego znaku, ani też zmniejszyć zakresu jego ochrony (ustawodawstwo polskie wogóle nie przewiduje obowiązku używania znaku zarejestrowanego).

W kwestji warunków rejestracji znaków — na propozycję Delegacji Polskiej — uzupełniono art. 6 Konwencji przepisem głoszącym, że nie można odmówić rejestracji znaków towarowych fabrycznych lub handlowych z tego tylko powodu, iż różnią się w swej postaci od znaków, chronionych w kraju macierzystym, jedynie znamionami nieistotnymi.

W kwestji wzajemnej niezależności rejestracji znaków, po rozważeniu różnych propozycji określenia jej granic, uchwalono, że o ile znak fabryczny lub handlowy został zarejestrowany w kraju macierzystym, a następnie w innych krajach Związku, to każda z tych następnich rejestracji będzie od chwili jej dokonania niezależna od rejestracji w kraju macierzystym, pod warunkiem, że znak ten będzie odpowiadał przepisom ustawodawstwa wewnętrznego danego kraju.

W sprawie cesji znaków uchwalono wprowadzić do Konwencji nowy przepis

¹⁾ ust. 5 artykułu 5 w nowej redakcji Konwencji. — Red.

stanowiący, że dla ważności cesji znaku wystarcza przeniesienie własności części przedsiębiorstwa, dla którego znak został zgłoszony, a to wraz z prawem wyłącznej produkcji lub sprzedaży artykułów, zaopatrzonych w ten znak.

W Podkomisji 4-ej:

Rozważono szereg kwestyj dotyczących zwalczania nieuczciwej konkurencji oraz zgłoszone przez delegatów projekty zmian w Porozumieniu Madryckim o zwalczaniu fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów.

Uchwalono wniosek Deleg. Niemieckiej, poparty przez Delegację Polską, w myśl którego ma być uważane za akt nieuczciwej konkurencji (i jako taki zakazane) nieautoryzowane rozpowszechnianie w celach handlowych wiadomości prasowych. Wniosek ten nie uzyskał jednak koniecznej jednomyślności na zebraniu ogólnym.

Przy rewizji tekstu wzmiankowanego Porozumienia Madryckiego uchwalono między innymi nowy artykuł (3 bis), stanowiący, że Państwa, do których stosuje się to Porozumienie, zabronią używania w ogłoszeniach, rachunkach, listach lub papierach handlowych oraz we wszelkiego rodzaju korespondencji handlowej oznaczeń, mogących wprowadzić w błąd co do pochodzenia towarów.

W Podkomisjach 5-ej i 6-tej:

Rozważono i uchwalono szereg zmian w art. 4 bis, 5, 5 ter, 7, 8, 9, 9 bis, 9 ter i 11 w redakcji haskiej Porozumienia Madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych oraz zmian w art. 3, 11, 14, 17 i 22 Porozumienia Haskiego o międzynarodowym zgłaszaniu wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych¹⁾. W pracach tych Podkomisji Del. Polska nie brała udziału, Polska bowiem

¹⁾ Tekst tych zmian, jak i pełne teksty wszystkich Aktów, podpisanych na Konferencji Londyńskiej, podaje miesięcznik „La Propriété Industrielle“ w Nr. 6 z dn. 30.VI 1934 r. — Red.

nie należy dotychczas do żadnego z wymienionych dwu Porozumień.

Wszystkie powyżej przytoczone uchwały Podkomisji zostały ostatecznie opracowane przez Komisję Redakcyjną, a następnie rozważone przez Zebranie Ogólne Konferencji i poddane głosowaniu decydującemu o wprowadzeniu odnośnych zmian do Konwencji. W głosowaniu tem, jak wspomniano, nie uzyskały wymaganej jednomyślności tylko dwie uchwały Podkomisji, mianowicie o poddaniu sporów na tle interpretacji Konwencji Głównej jurysdykcji Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej w Hadze oraz o ochronie informacji prasowych.

Na Konferencji uchwalono poza tem szereg ważnych rezolucyj, m. in. 1) o zwołaniu w możliwie bliskim czasie do Berna Szw. Zjazdu Technicznego, któryby zajął się kwestją jednolitości procedury przy zgłaszaniu wynalazków, wzorów i znaków, a w szczególności przy przedkładaniu dowodów pierwszeństwa, 2) o normalizacji opisów patentowych i innych wydawnictw z dziedziny ochrony własności przemysłowej (wniosek polski), 3) o międzynarodowej klasyfikacji towarów dla celów ochrony znaków towarowych, 4) o zabezpieczeniu zwalczania nieuczciwej konkurencji przez kraje Związku, 5) o zabezpieczeniu ochrony informacji prasowych przez ustawodawstwa wewnętrzne, 6) o konieczności współpracy Berneńskiego Biura Międzyn. Związku Ochrony Własności Przemysłowej z instytucjami Ligi Narodów, 7) o konieczności przesyłania przez kraje Związku do Biura Berneńskiego tłumaczeń (w języku francuskim, niemieckim lub angielskim) wszystkich ustaw, rozporządzeń i przepisów, dotyczących ochrony własności przemysłowej i 8) o konieczności uwzględnienia w przyszłych pracach nad reformą ustawodawstw wewnętrznych ochrony interesów wynalazców, zwłaszcza zatrudnionych w przedsiębiorstwach.

CZĘŚĆ II.

78.

PATENTY NA WYNAŁAZKI.

Udzienienie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Cyfry i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę i grupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.”, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu

4b, 4 **20480**. Fabryka szkła dawn. S. Reich i S-ka Spółka Akcyjna w Zawierciu (Zawiercie, Polska). Ampla szklana do światła kolorowego. 17.11 1932. Udzielono 13.9 1934.

4c, 35 **20470**. Firma Aug. Klönne (Dortmund, Niemcy). Tłok zamykający zbiornik do przechowywania gazów bezwodnych. 9.1 1932. Pierwsz. 23.4 1931 (Niemcy). Udzielono 11.9 1934.

4g, 3 **20556**. Lampen- und Metallwarenfabriken R. Ditmar, Gebrüder Brüner A. G. (Wiedeń, Austrija). Sposób i urządzenie do regulowania płomienia w palnikach do paliwa płynnego. 27.5 1932. Pierwsz. 5.6 1931 (Austrija). Udzielono 21.9 1934.

5b, 31/10 **20528**. Matthew Smith Moore (Worcester, Wielka Brytania) i The Mining Engineering Company Limited (Worcester, Wielka Brytania). Urządzenie do posuwania maszyn górniczych. 28.8 1933. Pierwsz. 8.9 1932 (Wielka Brytania). Udzielono 17.9 1934.

7a, 12 **20503**. Schloemann Aktiengesellschaft (Düsseldorf, Niemcy). Walcarka do ciągłego walcowania drutu lub drobnych kształtowników. 14.7 1932. Pierwsz. 29.10 1931 (Niemcy). Udzielono 15.9 1934.

7a, 22/01 **20540**. Vereinigte Stahlwerke Aktiengesellschaft (Düsseldorf, Niemcy). Mechanizm napędowy walców zębanych w walcarkach ukośnych. 21.3 1933. Pierwsz. 2.2 1933 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

7c, 45/02 **20565**. Erwin Paul Dieseldorff (Coban, Guatemala). Sposób wyrobu spinek metalowych do zamknięć zsuwanych. 20.2 1933. Pierwsz. 22.2 1932 (Niemcy). Udzielono 28.9 1934.

8a, 11 **20525**. Obermaier & Cie (Neustadt, Niemcy). Sposób barwienia niedoprędu. 17.8 1933. Pierwsz. 27.8 1932 (Niemcy). Udzielono 17.9 1934.

8d, 21/04 **20511**. Widzewska Manufaktura Spółka Akcyjna (Łódź, Polska). Żelazko spiryтусowe. 27.1 1933. Udzielono 17.9 1934.

8k, 2 **20508**. Heberlein & Co. A.-G. (Wattwil, Szwajcarja). Sposób uszlachetniania wszelkich wyrobów z surowców pochodzenia roślinnego. 22.11 1932. Pierwsz. 23.11 1931 (Niemcy). Udzielono 15.9 1934.

12e, 1/01 **20564**. Józef Milicer (Kunów, Polska). Sposób wytwarzania materiału chłonnego, służącego do pochłaniania gazów. 28.10 1932. Udzielono 28.9 1934.

12i, 16 **20537**. Österreichische Chemische Werke Gesellschaft m. b. H. (Wiedeń, Austrija). Sposób otrzymywania wysokoprocentowych związków nadtlenowych. 10.11 1932. Pierwsz. 10.5 1932 dla zastrz. 1, 2; 4.7 1932 dla zastrz. 3 — 7 (Austrija). Udzielono 21.9 1934.

12i, 26 **20507**. Emil Briner (Genewa, Szwajcarja) i Charles Henri Wakker (Genewa, Szwajcarja). Sposób wiązania azotu atmosferycznego na tlenek i cyjanowodór zapomocą łuku elektrycznego. 19.11 1932. Pierwsz. 21.11 1931 (Szwajcarja). Udzielono 15.9 1934.

12i, 6 **20569**. Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie (Mościce, Polska). Sposób wytwarzania azotanu potasowego. 20.10 1933. Udzielono 28.9 1934.

12i, 13 **20523**. Rudolph Koepf & Co. Chemische Fabrik A. G. (Oestrich, Niemcy). Sposób wytwarzania wodorotlenku potasowego z siarczanu potasu przy równoczesnym otrzymywaniu kwasu szczawiowego. 7.7 1933. Pierwsz. 9.7 1932 (Niemcy). Udzielono 17.9 1934.

12m, 3 **20570**. Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie (Mościce, Polska). Sposób wytwarzania siarczanu magnezowego. 25.10 1933. Udzielono 28.9 1934.

12m, 7 **20568**. J. R. Geigy A.-G. (Bazylea, Szwajcarja). Sposób usuwania żelaza z kwaśnych roztworów soli glinowych. 3.7 1933. Pierwsz. 8.7 1932 (Niemcy). Udzielono 28.9 1934.

12m, 8 **20572**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt m. M., Niemcy). Sposób wytwarzania dwuchromianu sodu. 4.2 1933. Pierwsz. 17.9 1932 (Niemcy). Udzielono 29.9 1934.

12o, 27 **20461**. The Selden Company (Pittsburgh, Pennsylvania, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób katalitycznego utleniania i oczyszczania związków organicznych. 9.11 1927. Pierwsz. 24.11 1926 dla zastrz. 1; 8.8

1927 dla zastrz. 3 — 7; 26.8 1927 dla zastrz. 2 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 11.9 1934.

12q, 20/04 **20542**. J. R. Geigy A.-G. (Bazylea, Szwajcaria). Sposób wytwarzania garbników syntetycznych. Dodatkowy do patentu Nr 16698. 23.9 1933. Pierwsz. 29.9 1932 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

13a, 14/11 **20513**. Polskie Zakłady Babcock-Zieleniewski Spółka Akcyjna (Sosnowiec, Polska). Kocioł sekcyjny o wysokiej odparowalności. 24.3 1933. Pierwsz. 14.4 1932 (Wielka Brytania). Udzielono 17.9 1934.

13a, 14/12 **20502**. Société Alsacienne de Constructions Mecaniques (Miluza, Francja). Kocioł parowy z opłomkami, zaopatrzonemi w żebra. 26.4 1932. Pierwsz. 27.4 1931 (Francja). Udzielono 15.9 1934.

14h, 3/05 **20490**. Fritz Marguerre (Mannheim, Niemcy). Sposób gromadzenia energii w zasobnikach układów cieplnych, połączonych z silnikiem cieplnym, sprężarką i pompami. 29.3 1933. Pierwsz. 15.4 1932 dla zastrz. 1 — 8, 19 — 22; 27.9 1932 dla zastrz. 17, 18; 21.11 1932 dla zastrz. 23; 4.1 1933 dla zastrz. 9 — 11, 14 — 16; 4.2 1933 dla zastrz. 12, 13 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

18d, 1/70 **20510**. Société d'Electrochimie, d'Electrometallurgie et des Aciéries Electriques d'Ugine. (Paryż, Francja). Sposób otrzymywania stopów żelaza o bardzo małej zawartości węgla. 12.12 1932. Pierwsz. 29.8 1932 (Francja). Udzielono 15.9 1934.

20b, 5/01 **20555**. Roman Witkiewicz (Lwów, Polska) i Adam Wiciński (Lwów, Polska). Wehikuł napędzany mechanicznie (lokomotywa, samochód, statek morski lub rzeczny, i t. d.). 9.1 1932. Udzielono 21.9 1934.

20c, 9 **20466**. Gustav Friedrich Gerdts (Bremen-Horn, Niemcy). Zawór spustowy do wagonów cysternowych. 9.6 1931. Pierwsz. 18.6 1930 dla zastrz. 1, 2, 3; 26.6 1930 dla zastrz. 4; 1.11 1930 dla zastrz. 5; 27.12 1930 dla zastrz. 7 (Niemcy). Udzielono 11.9 1934.

20i, 38 **20469**. The Westinghouse Brake & Saxby Signal Co. Ltd. (Londyn, Wielka Brytania). Kolejowy układ sygnalizacyjny z torowym obwodem elektrycznym. 23.12 1931. Pierwsz. 13.7 1931 dla zastrz. 1 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 11.9 1934.

21a², 2/01 **20481**. Henryk Brzeski (Warszawa, Polska). Głośnik elektrodynamiczny. 17.11 1932. Udzielono 13.9 1934.

21a², 41/01 **20558**. Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson (Stockholm, Szwecja). Układ wzmacniacza sznurowego. 20.10 1932. Pierwsz. 10.11 1931 (Szwecja). Udzielono 21.9 1934.

21a², 41/03 **20550**. Siemens & Halske Aktiengesellschaft (Berlin-Siemensstadt, Niemcy). Wzmacniacz. 21.2 1933. Pierwsz. 26.2 1932 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

21a⁴, 58 **20549**. Siemens & Halske Aktiengesellschaft (Berlin-Siemensstadt, Niemcy).

Sposób uzyskiwania przyzewu przy komunikacji prądem nośnym oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 19.1 1932. Pierwsz. 27.2 1931 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

21c, 27/01 **20471**. Fabryka Kabli Spółka Akcyjna (Kraków, Polska). Tablica licznikowa. 29.1 1932. Udzielono 11.9 1934.

21d¹, 59 **20546**. Ford Motor Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Sposób wyrobu wycinków kolektora oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 31.10 1931. Pierwsz. 19.1 1931 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 21.9 1934.

21e, 25/01 **20553**. Landis & Gyr S. A. (Zug, Szwajcaria). Rdzeń magnetyczny do drogi strumienia prądowego mierniczych przyrządów indukcyjnych, zwłaszcza liczników. 4.4 1930. Pierwsz. 24.8 1929 (Szwajcaria). Udzielono 21.9 1934.

21f, 61/02 **20548**. Siemens-Schuckertwerke Aktiengesellschaft (Berlin - Siemensstadt, Niemcy). Elektryczna latarnia górnicza. 11.10 1932. Udzielono 21.9 1934.

21f, 63 **20485**. Axel Iseus (Fristad, Szwecja) i Olof Harry Timoteus Olsson (Boras, Szwecja). Przyrząd do regulowania napięcia, doprowadzanego do elektrycznych lamp, silników lub innych odbiorników prądu elektrycznego, zasilanych prądem zmiennym. 17.12 1932. Pierwsz. 1.12 1932 (Szwecja). Udzielono 13.9 1934.

21f, 85 **20484**. Sajweli Dobrusskin (Berlin, Niemcy). Elektryczna lampa świetlająca, zwłaszcza do celów reklamowych i sygnalizacyjnych. 17.12 1932. Pierwsz. 18.12 1931 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

21g, 4/01 **20463**. Ysabel Marie-Louise de Paniagua (Paryż, Francja). Elektromagnetyczny przekaźnik płaszczywy z kotwicą, umieszczoną wewnątrz cewki. 19.7 1930. Pierwsz. 22.7 1929 (Francja). Udzielono 11.9 1934.

21h, 7 **20492**. Karol Piltz (Warszawa, Polska). Grzejnik typu elektrodowego do cieczy. 19.6 1933. Udzielono 13.9 1934.

22a, 1 **20573**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania nierozpuszczalnych w wodzie barwników azowych. 1.9 1933. Pierwsz. 9.9 1932 (Niemcy). Udzielono 29.9 1934.

22a, 1 **20574**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania nierozpuszczalnych w wodzie barwników azowych. Dodatkowy do patentu Nr 20573. 4.9 1933. Pierwsz. 28.6 1933 (Niemcy). Udzielono 29.9 1934.

22h, 1/01 **20532**. Louis Larguier (Paryż, Francja). Sposób otrzymywania oleju sosnowego, kalafonii oraz innych żywic z drzewa, karpiny lub surowych żywic roślinnych. 23.5 1934. Udzielono 17.9 1934.

23b, 1/04 **20501**. Houdry Process Corporation (Dover, Delaware, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób katalitycznego rozszczepiania węglowodorów. 29.1 1932. Pierwsz. 30.1 1931 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 15.9 1934.

23c, 1 **20512**. C. C. Wakefield & Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Smar. 8.3 1933. Pierwsz. 9.3 1932 (Wielka Brytania). Udzielono 17.9 1934.

23c, 1 **20571**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób ulepszania produktów węglowodorowych. 8.7 1932. Udzielono 29.9 1934.

24e, 1/07 **20498**. Metallgesellschaft Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania wysokowartościowego gazu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 24.2 1931. Pierwsz. 10.3 1930 dla zastrz. 1, 2, 10, 13; 27.3 1930 dla zastrz. 4, 5, 14; 15.5 1930 dla zastrz. 7 — 9, 11, 12, 15, 16; 5.7 1930 dla zastrz. 3; 2.8 1930 dla zastrz. 17 (Niemcy). Udzielono 15.9 1934.

24i, 4 **20499**. „Mineralochemie“ A. G. für metallurgische und chemische Produkte (Wiedeń, Austrija). Urządzenie dmuchawkowe w dymnicy parowozu. 7.10 1931. Udzielono 15.9 1934.

24i, 5 **20505**. August Otte (Essen, Niemcy). Urządzenie do palenisk na pył węglowy. 3.11 1932. Pierwsz. 10.11 1931 dla zastrz. 1, 2; 31.12 1931 dla zastrz. 3, 4 (Niemcy). Udzielono 15.9 1934.

29b, 3/02 **20536**. Leon Lilienfeld (Wiedeń, Austrija). Sposób wytwarzania produktów wyjściowych do wyrobu materiałów sztucznych i sposób wyrobu tych materiałów sztucznych. 30.3 1932. Pierwsz. 31.3 1931 dla zastrz. 1—7, 10; 30.1 1932 dla zastrz. 8, 9, 11 (Wielka Brytania). Udzielono 21.9 1934.

30d, 5/01 **20488**. Schrauben—und Schmiedewaarenfabriks—Aktiengesellschaft Brevillier & Co. und A. Urban & Söhne (Wiedeń, Austrija). Elastyczna wkładka do obuwia. 21.2 1933. Pierwsz. 2.3 1932 (Austrija). Udzielono 13.9 1934.

30d, 21 **20482**. Siegfried Epstein (Wiedeń, Austrija). Odzież higieniczna. 24.11 1932. Pierwsz. 26.11 1931 dla zastrz. 2; 5.10 1932 dla zastrz. 3; 27.10 1932 dla zastrz. 1 (Austrija). Udzielono 13.9 1934.

31c, 10/03 **20504**. Johann Puppe (Düsseldorf, Niemcy). Sposób zapobiegania tworzeniu się nieużytecznych obcinków na końcach bloków walcowanych. 5.9 1932. Pierwsz. 17.9 1931 dla zastrz. 1; 5.10 1931 dla zastrz. 2 (Niemcy). Udzielono 15.9 1934.

34d, 7/03 **20563**. Rajmund Sztwiertnia (Ruda Śląska, Polska). Urządzenie elektryczne do zapalania węgla lub innych mas palnych w paleniskach. 29.11 1933. Udzielono 21.9 1934.

34g, 1/09 **20489**. Anton Lorenz (Berlin, Niemcy). Krzesło ze sprężystych giętych prętów. 7.3 1933. Udzielono 13.9 1934.

37f, 7/01 **20500**. Ks. Wojciech Orzech (Zbylitowska Góra k/Tarnowa, Polska). Dom o ogrzewanych podwójnych ściankach z cegły. 30.12 1931. Udzielono 15.9 1934.

42c, 11/04 **20538**. Ernst Schumacher (Kilonia, Niemcy). Urządzenie do zamiany spórzędnych. 15.12 1932. Udzielono 21.9 1934.

42i, 16/02 **20521**. Kazimierz Kling (Warszawa, Polska) i Jerzy Pfanhauser (Warszawa, Polska). Urządzenie do oznaczania ciepła spalania paliwa. 22.6 1933. Udzielono 17.9 1934.

42p, 11/01 **20567**. Jakób Haböck (Monachjum, Niemcy). Licznik do określania przebytej drogi wagonu kolejowego. Dodatkowy do patentu Nr 18126. 14.6 1933. Udzielono 28.9 1934.

45e, 26 **20557**. Heinrich Lanz Aktiengesellschaft (Mannheim, Niemcy). Sposób wyłączenia bez wstrząsów zapadki, sprzęgającej wał wiązałki pras do słomy lub podobnych maszyn z napędzającym go wałem, oraz urządzenie, służące do tego celu. 1.9 1932. Pierwsz. 10.3 1932 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

46c,² 97 **20547**. Ford Motor Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Przeponowa pompka paliwowa do silników spalinowych, zwłaszcza do samochodowych silników spalinowych. 14.7 1932. Pierwsz. 23.2 1932 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 21.9 1934.

46c,³ 45 **20477**. Alessandro Tebaldi (Medjolan, Włochy). Świeca zapłonowa do silników spalinowych. 11.8 1932. Pierwsz. 11.8 1931 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

46f, 3 **20467**. Gabriel Bertin (Paryż, Francja). Sposób i urządzenie do bezpośredniej przemiany potencjalnej energii ciśnienia gazowego czynnika na pracę mechaniczną względnie, na zasadzie odwracalności, pracy mechanicznej na potencjalną energię ciśnienia tego czynnika zapomocą sprężania oraz zastosowania tego urządzenia do turbin spalinowych. 21.9 1931. Pierwsz. 22.9 1930 (Francja). Udzielono 11.9 1934.

46f, 8/03 **20472**. Hans Holzwarth (Düsseldorf, Niemcy). Łopatką do turbin spalinowych. 25.2 1932. Pierwsz. 18.4 1931 (Niemcy). Udzielono 11.9 1934.

47b, 12 **20486**. Carl Walter (Wuppertal-Barmen, Niemcy). Klatka do wałków. 31.1 1933. Pierwsz. 4.2 1932 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

47f, 6/50 **20494**. Václav Duben (Praga, Czechosłowacja). Uszczelnione złącze do rur żelazobetonowych. 5.8 1933. Udzielono 13.9 1934.

47g¹, 20/01 **20552**. Fiat Società Anonima (Turyn, Włochy). Kurek wielodrogowy do

rozządu zapomocą sprężonego powietrza skrzynki biegów pojazdów silnikowych z obu ich końców. 30.6 1933. Pierwsz. 30.12 1932 (Włochy). Udzielono 21.9 1934.

47g¹, 45/04 **20458**. Carlos Hall Jr. (Meksyk, Meksyk). Urządzenie do zamykania z odległości zasuw o wrzecionie przesuwne. 18.1 1932. Pierwsz. 14.10 1931 (Meksyk). Udzielono 11.9 1934.

47g¹, 45/04 **20459**. Carlos Hall Jr. (Meksyk, Meksyk). Urządzenie do zamykania z odległości zasuw o wrzecionie przesuwne oraz sposób zamiany zasuw o wrzecionie przesuwne i urządzenie do ręcznego otwierania zasuw, zamkniętej zapomocą urządzenia do zamykania jej z odległości. Zależny od patentu Nr 20458 w zakresie zastrz. 1; 1.2 1932. Pierwsz. 17.12 1931 (Meksyk). Udzielono 11.9 1934.

47g¹, 45/04 **20460**. Carlos Hall Jr. (Meksyk, Meksyk). Urządzenie do otwierania i zamykania z odległości zasuw o wrzecionie przesuwne. 5.8 1932. Udzielono 11.9 1934.

48d, 3 **20533**. Metal Finishing Research Corporation (Detroit, Michigan, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób obróbki powierzchni przedmiotów z cynku lub żelaza. 24.9 1931. Pierwsz. 24.9 1930 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 21.9 1934.

49d, 8 **20464**. Albert Aepli (Zurych, Szwajcaria). Maszyna do szlifowania śrubowych kół zębatach. 28.2 1931. Pierwsz. 8.3 1930 (Niemcy). Udzielono 11.9 1934.

53g, 7 **20524**. Michał Gryczka (Komorniki, Polska), Franciszek Kowalak (Komorniki, Polska) i Ignacy Piechowiak (Komorniki, Polska). Parnik do ziemniaków. 24.7 1933. Udzielono 17.9 1934.

54g, 1/02 **20468**. Otmar Udrycki (Olchowiec, koło Brzeżan, Polska). Pierścień do zatrzymywania cieczy, spływającej po szybie butelki, zaopatrzony w napis reklamowy. 21.12 1931. Udzielono 11.9 1934.

54h, 1/03 **20462**. Louis Bleriot (Paryż, Francja). Urządzenie reklamowe, uruchomiane podczas lotu płatowca i zawierające giętką wstęgę ze znakami reklamowymi, oraz sposób składania tej wstęgi w celu umieszczenia jej na płatowcu. 19.10 1929. Pierwsz. 20.10 1928 dla zastrz. 11—15; 18.4 1929 dla zastrz. 1—3 i 8—10 (Belgja). Udzielono 11.9 1934.

54h, 5 **20473**. Patent - Treuhand - Gesellschaft für elektrische Glühlampen m. b. H. (Berlin, Niemcy). Elektrycznie oświetlana tablica. 25.2 1932. Pierwsz. 27.3 1931 dla zastrz. 1, 2; 21.1 1932 dla zastrz. 3—5 (Niemcy). Udzielono 11.9 1934.

55d, 16/01 **20522**. Rohrbacher Lederfabrik Jos. Poeschl's Söhne A. G. (Rohrbach, Austria). Uszczelnienie do skrzynek ssących maszyn papierniczych lub tym podobnych i sposób jego wykonywania. 5.7 1933. Pierwsz.

20.7 1932 dla zastrz. 1—3, 10; 27.3 1933 dla zastrz. 6, 14; 10.2 1933 dla zastrz. 7; 16.9 1932 dla zastrz. 11—13 (Austria). Udzielono 17.9 1934.

57a, 8/05 **20541**. Armand Rodde (Paryż, Francja), Albert Henri Héroult (Paryż, Francja), Victor Hudeley (Clichy, Francja) i Jean Lagrave (Paryż, Francja). Urządzenie do kopjowania obrazów dwu- lub trójbarwnych na film rastrowany. 24.5 1933. Pierwsz. 26.5 1932 (Francja). Udzielono 21.9 1934.

57a, 9/10 **20544**. Ernst Leitz G. m. b. H. (Wetzlar, Niemcy). Urządzenie zwierciadłowe do aparatów fotograficznych. 3.11 1933. Pierwsz. 23.11 1932 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

57a, 20 **20518**. Émile Labrély (Chatou, Francja). Magazyn na klisze fotograficzne. 12.5 1933. Pierwsz. 13.5 1932 dla zastrz. 1—8 (Francja). Udzielono 17.9 1934.

57a, 22/10 **20543**. Ernst Leitz G. m. b. H. (Wetzlar, Niemcy). Urządzenie do zdjęć i reprodukcji na błonach zwijanych. 29.9 1933. Pierwsz. 3.10 1932 dla zastrz. 1, 2, 4, 5 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

57a, 32/05 **20534**. Ödön Riszdorfer (Budapeszt, Węgry). Urządzenie do samoczynnego regulowania naświetlania klisz w aparatach fotograficznych. 22.10 1931. Pierwsz. 23.10 1930 dla zastrz. 1—5; 28.1 1931 dla zastrz. 6—9 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 21.9 1934.

57c, 11/03 **20530**. Sifico A.-G. (Schaffhausen, Szwajcaria). Sposób kopjowania filmów i maszyna do wykonywania tego sposobu. 29.9 1933. Pierwsz. 26.10 1932 dla zastrz. 1, 4, 5; 10.5 1933 dla zastrz. 6—8; 26.5 1933 dla zastrz. 2, 3 (Niemcy). Udzielono 17.9 1934.

57d, 1/01 **20517**. Karl Pfost (Berlin, Niemcy). Sposób wyrobu klisz drukarskich. 9.5 1933. Pierwsz. 10.5 1932 (Niemcy). Udzielono 17.9 1934.

62b, 25/02 **20483**. The Cierva Autogiro Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Samolot o swobodnie obracających się płatach nośnych. 15.12 1932. Pierwsz. 16.12 1931 dla zastrz. 1—3, 5—30, 41, 42, 48; 30.7 1932 dla zastrz. 4, 31—40, 43—47 (Wielka Brytania). Udzielono 13.9 1934.

62b, 40/10 **20491**. Willy Messerschmitt (Augsburg, Niemcy). Podwozie do samolotów. 19.4 1933. Pierwsz. 19.4 1932 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

63c, 16/07 **20559**. Maybach-Motorenbau Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Friedrichshafen, Niemcy). Urządzenie do przejściowego wyłączania napędu w pojazdach mechanicznych. 11.2 1933. Pierwsz. 12.2 1932 (Niemcy). Udzielono 21.9 1934.

63c, 20/30 **20551**. Fiat Società Anonima (Turyn, Włochy). Urządzenie rozrządzące do skrzynki biegów w pojazdach mechanicznych, zwłaszcza kolejowych i drogowych wo-

zach pociągowych. 30.6 1933. Pierwsz. 15.10 1932 (Włochy). Udzielono 21.9 1934.

63e, 17 **20474**. Dr. med. Jonas Goldfluss (Ulanów n. Sanem, Polska). Przyrząd sygnalizujący spadek ciśnienia powietrza w obręczy koła samochodowego. 6.3 1933. Udzielono 11.9 1934.

65f³, 11 **20465**. Hans Martinus Riis (Oslo, Norwegia). Śmigło. 7.5 1931. Pierwsz. 7.5 1930 dla zastrz. 1—9, 11; 16.9 1930 dla zastrz. 10 (Norwegia). Udzielono 11.9 1934.

68a, 91 **20545**. Ford Motor Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Zatrząsk do drzwiczek. 25.8 1930. Pierwsz. 31.8 1929 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 21.9 1934.

70a, 7/09 **20495**. Christian Frederik Andreas Lauritzen (Kopenhaga, Danja). Klamra do piór, ołówków i podobnych przedmiotów. 4.12 1933. Pierwsz. 31.12 1932 (Belgia). Udzielono 13.9 1934.

72c, 6/01 **20475**. S-té Schneider & Cie. (Paryż, Francja). Łoże na kołach, dające się łatwo przystosowywać do ognia przeciwlotniczego. 5.7 1932. Pierwsz. 7.9 1931 (Francja). Udzielono 11.9 1934.

72f, 15/02 **20561**. Actiengesellschaft C. P. Goerz Optische Anstalt Actiová společnost K. P. Goerz optický ústav (Bratislava, Czechosłowacja). Przyrząd celowniczy do karabinów maszynowych do ostrzeliwania samolotów. 7.8 1933. Udzielono 21.9 1934.

72h, 1/01 **20496**. Hirtenberger Patronen-Zundhütchen- und Metallwaren-Fabrik (Hirtenberg, Austrija). Wymienna lufa do broni palnej, ładującej się samoczynnie, używana do ćwiczebnego strzelania, oraz nabój, służący do tego celu. 12.12 1933. Udzielono 13.9 1934.

72h, 2/04 **20478**. Theodor Emil Bergman (Rotenfels, Niemcy). Broń maszynowa, zwłaszcza pistolet maszynowy o ręczce zamkowej nieruchomej podczas strzału. 1.10 1932. Pierwsz. 3.10 1931 dla zastrz. 1—3; 6.7 1932 dla zastrz. 4—7 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

72h, 4/01 **20487**. Società Italiana Ernesto Breda per costruzioni meccaniche (Medjolan, Włochy). Mechanizm zamkowy samoczynnej broni palnej. 6.2 1933. Pierwsz. 10.2 1932 (Włochy). Udzielono 13.9 1934.

72h, 5/02 **20479**. Jan Gruner (Marjampol, Polska). Pistolet automatyczny. 8.11 1932. Udzielono 13.9 1934.

72i, 3/02 **20562**. Ignacy Kucharski (Zyrardów, Polska). Zapalnik uderzeniowy do granatów ręcznych. 24.10 1933. Udzielono 21.9 1934.

72i, 4 **20560**. Marjan Wojciechowski (Warszawa, Polska). Zapalnik mechaniczny do pocisków rozpryskowych. 10.6 1933. Udzielono 21.9 1934.

74a, 25 **20554**. Bolesław Janiszewski (Warszawa, Polska). Urządzenie do zabezpieczania skarbców i innych pomieszczeń od włamania. 11.10 1930. Udzielono 21.9 1934.

76c, 13/03 **20519**. Barmer Maschinenfabrik Aktiengesellschaft (Wuppertal-Oberbarmen, Niemcy). Niciarka. 17.5 1933. Pierwsz. 25.6 1932 (Niemcy). Udzielono 17.9 1934.

77b, 15/02 **20515**. Karl Johan Hansen (Kongsberg k. Oslo, Norwegia). Narta. 13.4 1933. Udzielono 17.9 1934.

77c, 8 **20566**. Métallbillard A. G. (Chur, Szwajcaria). Bilard. 11.5 1933. Pierwsz. 5.12 1932 (Austria). Udzielono 28.9 1934.

78c, 6 **20509**. Carl Wache (Drezno, Niemcy). Sposób wytwarzania środków wybuchowych. 25.11 1932. Pierwsz. 26.11 1931 (Szwajcaria). Udzielono 15.9 1934.

78e, 5 **20539**. Mario Felice Federico Biazzi (Brigue, Szwajcaria). Sposób wytwarzania detonatorów. 5.4 1932. Pierwsz. 29.4 1931 (Francja). Udzielono 21.9 1934.

79b, 23/01 **20529**. Tadeusz Rybiński (Królewska Huta, Polska). Gilza do papierosa. 28.9 1933. Udzielono 17.9 1934.

79b, 24 **20526**. Jan Przyborowski (Nowe Miasto n. Drwęcą, Polska). Gilza papierosowa. 23.8 1933. Udzielono 17.9 1934.

80a, 24 **20516**. Otto Lefnaer (Wiedeń, Austria). Prasa taśmowa. 14.4 1933. Pierwsz. 16.4 1932 dla zastrz. 1—3; 27.10 1932 dla zastrz. 5—7 (Austria). Udzielono 17.9 1934.

80b, 8/14 **20514**. Wilhelm Rosemeier (Gliwice, Niemcy). Sposób wytwarzania zaprawy ogniotrwalej. 6.4 1933. Udzielono 17.9 1934.

80b, 18/03 **20506**. Henrik Nielsen (Oslo, Norwegia). Sposób wyrobu cegieł. 15.11 1932. Pierwsz. 16.11 1931 (Norwegia). Udzielono 15.9 1934.

81c, 1 **20493**. Gaston André Elie Moreau (Boulogne-sur Seine, Francja). Skrzynia do przewozu towarów. 25.7 1933. Pierwsz. 5.8 1932 (Belgia). Udzielono 13.9 1934.

82a, 29 **20520**. Wincenty Ginter (Poznań, Polska). Piec do palenia kawy. 9.6 1933. Udzielono 17.9 1934.

84c, 2 **20497**. Arthur Mauterer (Dortmund, Niemcy). Sposób wykonywania nienitowanej falistej ściany palisadowej z zetówek. 25.5 1928. Udzielono 15.9 1934.

85h, 18/05 **20531**. Roman Fojcik (Wielowiec—Katowice, Polska). Urządzenie klozetowe do splókiwania basenów. 2.10 1933. Udzielono 17.9 1934.

86c, 27/02 **20527**. Franz Josef Marx (Kolonja, Niemcy) i Otto Wittmers (Kolonja, Niemcy). Urządzenie do poruszania płochy krosna mechanicznego. 24.8 1933. Udzielono 17.9 1934.

87b, 3/02 **20476**. Ernst Meissner (Saint Etienne, Francja). Młotek sprężynowy. 9.8

1932. Pierwsz. 1.10 1931 dla zastrz. 4, 5 (Niemcy). Udzielono 13.9 1934.

89b, 6 **20535**. Władysław Żeleznik (Środa, Polska). Prasa do wysłodków buraczanych i z trzciny cukrowej. 6.2 1932. Udzielono 21.9 1934.

PRZENIESIENIE WŁASNOŚCI PATENTÓW.

(Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Nazwisko po numerze wskazuje nowonabywcę)

4115. Junkers-Flugzeugwerk A. G. w Dessau.

4789. Junkers-Flugzeugwerk A. G. w Dessau.

8343. Junkers-Flugzeugwerk A. G. w Dessau.

9537. Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft) w Berlinie.

12226. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

12227. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

12367. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

12403. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

12809. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

12818. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

13268. Friedrich Jung w Ahldorf-Horb.

13664. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

14907. Nikodem Skowronek w Tarnowskich Górach i Jan Widerek w Tarnowskich Górach.

15451. Junkers - Flugzeugwerk A. G. w Dessau.

15804. Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft) w Berlinie.

16381. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

16857. Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft) w Berlinie.

17086. Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft) w Berlinie.

17249. Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft) w Berlinie.

17925. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

18218. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

19520. Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft) w Berlinie.

19767. La Dispersion Cathodique S. A. w Brukseli.

20295. Junkers Motorenbau G. m. b. H. w Dessau.

79.

OPISY PATENTOWE.

W myśl postanowienia art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), Urząd Patentowy Rz. P. opublikował w dalszym ciągu następujące opisy patentowe:

w dn. 15 września 1934 r. — Nr. Nr. 20276 do 20279, 20281 do 20289, 20294 do 20300;

w dn. 22 września 1934 r. — Nr. Nr. 20301 do 20341, 20343 do 20350;

w dn. 1 października 1934 r. — Nr. Nr. 20351 do 20400;

w dn. 6 października 1934 r. — Nr. Nr. 20401 do 20425.

Opublikowane dotychczas opisy patentowe można nabywać w Urzędzie Patentowym Rz. P. (Elektoralna 2, pokój 190) po cenie 1 zł. za egzemplarz.

80.

W Z O R Y.

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych.

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Cyfry i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

A. WZORY UŻYTKOWE.

2b **4375** (20.9 1934). Wojciech Reich, Tarnów. Maszyna do krajania ciasta na paski. 18.11 1933.

3a **4351** (18.9 1934). Geu Garry, Konstanz (Niemcy). Gorsët. 25.11 1933.

3a **4366** (18.9 1934). Firma Tu-Bi Fabryka Bielizny Sp. z o. o., Bielsk. Kołnierz koszuli męskiej. 16.5 1934.

- 3a **4408** (5.10 1934). Abram Urbach, Warszawa. Kołnierzyk stojący. 10.7 1934.
- 3b **4348** (13.9 1934). Marjan Brumirski, Kraków. Końcówka do szelek. 17.4 1934.
- 3b **4357** (18.9 1934). Tadeusz Michejda i Kazimierz Supel, Katowice. Przednia spinaka kołnierzyka. 15.4 1933.
- 3b **4405** (5.10 1934). Firma Wytwórnia Potników „Erka” Regina Korczyn, Kraków. Potnik bbrębiony. 1.6 1934.
- 4a **4355** (18.9 1934). Leokadja Śmietanka, Warszawa. Profitka. 21.12 1933.
- 4c **4403** (5.10 1934). Czesław Gieleżyński i Zdzisław Wojciechowski, Warszawa. Kurek gazowy. 19.4 1934.
- 5a **4419** (5.10 1934). Adam Macura, Katowice. Urządzenie do łączenia wiertaka z jego drażkiem. 6.9 1934.
- 9c **4369** (18.9 1934). Firma Fabryka Sztyldów Metalowych i Stempli Zakład Rytowniczy Henryk Rausch, Toruń. Oprawka do łączenia szczotki z kijem. 28.5 1934.
- 19b **4414** (5.10 1934). Stanisław Przybecki, Środa. Przyrząd do polewania ulic, dróg i t. d. 14.8 1934.
- 21a **4395** (29.9 1934). Państwowe Zakłady Tele- i Radjotechniczne, Warszawa. Odbiornik detektorowy. 6.7 1934.
- 30h **4410** (5.10 1934). Firma Chem. Farm. Zakł. Przem. Fr. Karpiński S. A., Warszawa. Powłoka do opakowania proszków kąpielowych lub podobnych materiałów. 17.7 1934.
- 30k **4391** (29.9 1934). Jan Fabicki, Warszawa. Ampułka-pipetka do płynów ocznych. 19.11 1933.
- 33c **4396** (29.9 1934). Jusek Zalcfas, Warszawa. Grzebień. 23.7 1934.
- 33d **4401** (5.10 1934). Izaak Katz i Natan Nusenowicz, Warszawa. Apteczka kieszonkowa. 28.3 1934.
- 34c **4367** (18.9 1934). Stanisław Różyński, Kurozwęki. Ściereczka gumowa. 28.8 1934.
- 34e **4354** (18.9 1934). Izak Opoczyński, Kraków. Nawijacz do rolet. 20.12 1933.
- 34e **4371** (18.9 1934). Rubin Lewek Włodawer, Warszawa. Łapka do firanek. 2.7 1934.
- 34l **4349** (13.9 1934). Julian Ekielski i Edward Mroczkowski, Warszawa. Przyrząd do prasowania krawatów. 6.4 1934.
- 34l **4392** (29.9 1934). Firma Fabryka Wyrobów Aluminiowych „Alumwar” Spółka z ogr. odp., Warszawa. Rączki metalowe do wszelkiego rodzaju aluminiowych naczyń. 29.5 1934.
- 36a **4406** (5.10 1934). Jan Bluszke, Dąbrowa. Piecyk. 14.6 1934.
- 36a **4418** (5.10 1934). Stefan Głowacki, Poznań. Ogrzewacz kuchenny. 6.9 1934.
- 36d **4389** (25.9 1934). Stefan Głowacki, Poznań. Urządzenie do zwilżania powietrza w pomieszczeniach z centralnem ogrzewaniem. 23.8 1934.
- 37d **4356** (18.9 1934). Zygmunt Kakietek, Warszawa. Posadzka marmurowo-cementowa. 4.1 1934.
- 42h **4353** (18.9 1934). Janina Ostaszewska, Warszawa. Ramka do przezroczy wyciętych z taśmy filmowej. 12.12 1933.
- 44a **4362** (18.9 1934). Boruch Mordka Lichtman i Szmul Moszek Grynberg, Warszawa. Zapinka do włosów. 5.3 1934.
- 44a **4374** (20.9 1934). Karol Połoncz, Warszawa. Agrałka do włosów. 19.10 1933.
- 44a **4379** (20.9 1934). Mendel Zakalik, Warszawa. Druciana agrałka do włosów. 25.6 1934.
- 44a **4387** (25.9 1934). Józef Rogoziński, Częstochowa. Zapinka do włosów. 16.6 1934.
- 44a **4398** (5.10 1934). Moszek Fajnzylber i Jusek Zalcfas, Warszawa. Zapinka do włosów. 21.6 1933.
- 44a **4404** (5.10 1934). Abram Jakób Rabinowicz, Chrzanów. Przyrząd do wyrobu guzików obciążonych materiałem. 24.5 1934.
- 44a **4411** (5.10 1934). Ber Fenigstein, Warszawa. Podpinka do włosów. 19.7 1934.
- 44a **4413** (5.10 1934). Firma „Agwar” Sp. z o. o., Warszawa. Zapięcie (klamry, klipsy, broszki lub guziki) z galalitu. 11.8 1934.
- 45k **4412** (5.10 1934). Firma Pierwsza Krajowa Fabryka Obsadek do Piór Stalowych i Wyrobów Galanterijno-Metalowych „Copernicus” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Pineska do muchołapek. 21.7 1934.
- 47g **4417** (5.10 1934). Zygmunt Ciechanowski, Lwów. Zawór (wentyl, kłapa). 1.9 1934.
- 54b **4358** (18.9 1934). Hipolit Elwertowski, Król. Dąbrówka. Zespół kart do książek buchalteryjnych. 25.1 1934.
- 54g **4378** (20.9 1934). Karol Markheim, Warszawa. Płytki do oznaczania cen towarów np. w oknach wystawowych. 3.4 1934.
- 54g **4390** (29.9 1934). Artur Ciągliński, Warszawa. Przyrząd do wyświetlania reklam. 21.6 1933.
- 57b **4376** (20.9 1934). Konrad Boblewski, Chorzele. Błona zwijana do amatorskich aparatów fotograficznych. 13.2 1934.
- 62b **4386** (25.9 1934). Kazimierz Szymański, Warszawa. Odpowietrznik samoczynny z dolnem odprowadzeniem powietrza. 21.4 1933.
- 63c **4360** (18.9 1934). Tadeusz Mikołajewski, Warszawa. Stacyjka rozdzielcza do silników spalinowych. 3.2 1934.
- 63g **4384** (25.9 1934). Firma Huta Franciszka Inż. Koplowicz, Królewska Huta. Urządzenie zabezpieczające przed kradzieżą pojazdów. 23.5 1934.
- 63h **4385** (25.9 1934). Maksymilian Bugajski, Katowice. Powłoka do kierownic kołowców i podobnych celów. 30.5 1934.
- 63i **4377** (20.9 1934). Teodor Neumann, Bydgoszcz. Piasta rowerowa z wolnym bie-

giem i wstecznym nożnym hamulcem. 28.2 1934.

64a **4359** (18.9 1934). Jan Dembiński, Włodawa. Wewnętrzna pokrywa do konserw. 26.1 1934.

64a **4394** (29.9 1934). Marjan Swinarski, Poznań. Puszka. 26.6 1934.

64b **4380** (20.9 1934). Firma Fabryka Wyrobów metalowych „Sztancmet“ S. A., Warszawa. Otwieracz do pudełek. 21.8 1934.

65c **4381** (25.9 1934). Leopold Gajduszek, Bielsk. Połączenie żerdzi tworzących usztywnienie krawędzi kajaka. 14.4 1933.

65c **4382** (25.9 1934). Leopold Gajduszek, Bielsk. Połączenie burtnicy kajaka z jego żebrami. 14.4 1933.

65c **4383** (25.9 1934). Leopold Gajduszek, Bielsk. Osłona ochraniająca osoby na kajaku od opryskiwania wodą. 14.4 1933.

68a **4363** (18.9 1934). Feliks Perl, Warszawa. Zamek do teczek. 6.3 1934.

69 **4361** (18.9 1934). Witold de Gruell, Warszawa. Oprawka nożyków do golenia. 9.2 1934.

69 **4365** (18.9 1934). Mark Knoroz, Warszawa. Oprawka do nożyków do golenia. 4.4 1934.

69 **4416** (5.10 1934). Firma Wytw. Aparatów do Golenia i Niklownia „Sigus“ W. Frydman i M. Klocman, Warszawa. Maszynka do golenia. 25.8 1934.

71a **4347** (13.9 1934). Firma Berson Kautschuk Gesellschaft m. b. H., Wiedeń (Austria). Obcas wkłęsły. 23.4 1934.

71b **4370** (18.9 1934). Firma Berson Kautschuk Gesellschaft m. b. H., Wiedeń (Austria). Gumowe ochraniacze do obuwia. 26.6 1934.

71c **4350** (18.9 1934). Józef Gdowiak, Warszawa. Przyrząd do mierzenia długości stopy. 1.9 1934.

71c **4368** (18.9 1934). Firma „Model“ Parowa Fabryka Form i Sztyftów do obuwia Bacher i Jakubowicz, Dynów. Prawidło do obuwia. 28.5 1934.

77c **4352** (18.9 1934). Paul Strauss, Warszawa. Stół bilardowy. Pierwsz. 16.2 1933 (Węgry). 12.12 1933.

77d **4373** (20.9 1934). Jan Gembarski, Gdynia. Gra towarzyska. 17.5 1933.

77f **4364** (18.9 1934). Firma „Minerwa“ Fabryka wyrobów metalowych, Przemyśl. Zabawka w postaci grajka. 12.3 1934.

77f **4388** (25.9 1934). Firma Adam Szrajer Kalisz Fabryka Lalek i Zabawek Sp. z o. o., Kalisz. Oko ruchome do wszelkiego rodzaju lalek i innych zabawek w postaci zwierząt. 14.8 1934.

77f **4397** (2.10 1934). Anna Kawka, Warszawa. Zabawka. 13.6 1934.

77f **4402** (5.10 1934). Wojciech Woyno, Warszawa. Zabawka w postaci szybowca. 19.4 1934.

79b **4399** (5.10 1934). Vilém Knebel, Praga (Czechosłowacja). Gilza do papierosów ustnikowych. Pierwsz. 7.11 1933 (Czechosłowacja). 23.1 1934.

79b **4400** (5.10 1934). Vilém Knebel, Praga (Czechosłowacja). Tutka do papierosów bezustnikowych. 23.1 1934.

81c **4407** (5.10 1934). Emanuel Sadokierski, Łódź. Uchwyt do noszenia paczek. 6.7 1934.

81c **4409** (5.10 1934). Firma E. Wedel S. A., Warszawa. Opakowanie zwłaszcza do cukierków i czekoladek. 12.7 1934.

81c **4415** (5.10 1934). Franz Nechvile, Wiedeń (Austria). Zbiornik do cieczy, zwłaszcza do natryskiwania roślin lub tym podobnych celów. 22.8 1934.

81d **4393** (29.9 1934). Firma Fabryka Naczyń Mleczarskich Konstantego Millera Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zbiornik do śmieci. 25.6 1934.

85h **4372** (18.9 1934). Firma Fabryka Armatur i Wyrobów Metalowych Kern i S-ka, Łagiewniki. Ciągło do zbiorników klozetowych. 25.7 1934.

B. WZORY ZDOBNICZE.

3 **2959** (29.9 1934). Firma Bracia Heeneberg Fabryka Wyr. Plater., Warszawa. Wyroby platerowane. 31.8 1934.

5 **2924** (18.9 1934). Firma The Renold and Coventry Chain Company Limited, Manchester (Wielka Brytania). Pedaly do roweru. Pierwsz. 10.2 1934 (Wielka Brytania). 13.4 1934.

6 **2927** (18.9 1934). Firma Herzfeld & Victorius Spółka Akcyjna, Grudziądz. Drzwiczki do pieców. 24.8 1934.

6 **2933** (25.9 1934). Firma Wytwórnia krzyży i wyrobów metalowych Lucjan Bieda, Częstochowa. Lichtarz. 24.8 1934.

9 **2926** (18.9 1934). Firma Fabryka Zabawek i Mebli Biurowych „Hamburger i Hocherman“, Częstochowa. Ręczna harmonijka dziecięca. 17.7 1934.

9 **2943** (29.9 1934). Firma Adam Szrajer Kalisz Fabryka Lalek i Zabawek Sp. z o. o., Kalisz. Lalki. 4.8 1934.

9 **2964** (29.9 1934). Marja Mendelsohn i Anna Landau'owa, Częstochowa. Główki lalek. 10.9 1934.

9 **2972** (5.10 1934). Juda vel Juljan Heiman, Częstochowa. Główna do grzechotek. 20.8 1934.

10 **2931** (20.9 1934). Firma Thonet-Mundus Polskie Fabryki Giętych Mebli S. A., Bielsk. Krzesła i fotele. 19.7 1934.

11 **2930** (20.9 1934). Firma „Tryumf“ Fabryka Tasiem Gumowych Spółka Komandytowa, Bielsk. Taśmy gumowe gorsetowe. 14.4 1934.

11 **2960** (29.9 1934). Firma Fabryka Wyrobów Gumowych „Brage“, Warszawa. Zabawki gumowe do nadmuchiwania. 31.8 1934.

12 **2971** (5.10 1934). Firma B-cia Pawelscy, Warszawa. Rozpylacze do perfum i wody kolońskiej. 7.8 1934.

15 **2925** (18.9 1934). Firma E. Groser, Bielsk. Tkaniny. 30.6 1934.

15 **2928** (18.9 1934). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabjanicka. Tkaniny. 3.9 1934.

15 **2937** (25.9 1934). Firma Widzewska Manufaktura Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 12.9 1934.

15 **2938** (25.9 1934). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka“, Łódź. Tkaniny. 13.9 1934.

15 **2940** (29.9 1934). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabjanicka. Tkaniny. 1.8 1934.

15 **2941** (29.9 1934). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 4.8 1934.

15 **2944** (29.9 1934). Firma Fabryka Trykotaży „Textil“, Warszawa. Tkaniny. 6.8 1934.

15 **2945** (29.9 1934). Firma Kaliska Manufaktura Pluszu i Aksamitu Spółka Akcyjna, Kalisz. Tkanina. 8.8 1934.

15 **2949** (29.9 1934). Firma Broun i Rowiński, Warszawa. Tkaniny. 9.8 1934.

15 **2950** (29.9 1934). Firma R. Biederman, Łódź. Tkaniny. 9.8 1934.

15 **2951** (29.9 1934). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabjanicka. Tkaniny. 11.8 1934.

15 **2953** (29.9 1934). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 14.8 1934.

15 **2954** (29.9 1934). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabjanicka. Tkaniny. 16.8 1934.

15 **2955** (29.9 1934). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 18.8 1934.

15 **2956** (29.9 1934). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 18.8 1934.

15 **2961** (29.9 1934). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka“, Łódź. Tkaniny. 4.9 1934.

15 **2962** (29.9 1934). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 4.9 1934.

15 **2963** (29.9 1934). Firma Wytwórnia Wyrobów Dziających B. Silman, Warszawa. Tkaniny. 10.9 1934.

15 **2965** (29.9 1934). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabjanicka. Tkaniny. 10.9 1934.

15 **2966** (29.9 1934). Firma Widzewska Manufaktura Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 14.9 1934.

15 **2968** (29.9 1934). Firma Kaliska Manufaktura Pluszu i Aksamitu Spółka Akcyjna, Kalisz. Tkanina. 6.8 1934.

15 **2969** (5.10 1934). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych S. Rosenblatta, Łódź. Tkaniny. 30.6 1934.

15 **2975** (5.10 1934). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabjanicka. Tkaniny. 6.9 1934.

16 **2929** (20.9 1934). Firma M. Becher, Warszawa. Bluzki damskie. 21.2 1934.

16 **2934** (25.9 1934). Firma Fabryka Trykotaży „Textil“, Warszawa. Reformy damskie. 6.9 1934.

16 **2936** (25.9 1934). Josek Wajnrajter, Warszawa. Bluzka wełniana. 7.9 1934.

16 **2939** (29.9 1934). Firma Fabryka Guzików „Eska“ Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Guziki i klamry. 26.7 1934.

16 **2942** (29.9 1934). Firma Wytwórnia Wyrobów Dziających B. Silman, Warszawa. Swetry. 4.8 1934.

16 **2946** (29.9 1934). Firma Fabryka guzików „Eska“ Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Guziki i klamra. 8.8 1934.

16 **2947** (29.9 1934). Firma Fabryka guzików „Eska“ Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Guziki i klamra. 8.8 1934.

16 **2948** (29.9 1934). Firma Fabryka guzików „Eska“ Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Guziki i klamry. 8.8 1934.

16 **2952** (29.9 1934). Lejb Nisen Grünblatt, Warszawa. Fren dzla. 13.8 1934.

16 **2957** (29.9 1934). Firma Wytwórnia Trykotaży Sz. A. Rymer i M. Cymbaum, Warszawa. Swetry. 17.8 1934.

16 **2958** (29.9 1934). Firma Fabryka Wyrobów Galanteryjnych „Trocas“ Spółka Akcyjna, Warszawa. Guziki. 20.8 1934.

16 **2967** (29.9 1934). Firma Fabryka Guzików M. Auscaler, Warszawa. Guziki. 15.9 1934.

16 **2973** (5.10 1934). Firma „Agwar“ Sp. z o. o., Warszawa. Klamry. 25.8 1934.

16 **2974** (5.10 1934). Firma Fabryka guzików „Eska“ Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Guziki i klamry. 1.9 1934.

17 **2932** (25.9 1934). Firma Magister Józef Rotter i S-ka Fabryka chemiczno-kosmetyczna Spółka z o. o., Lwów. Oprawka pomadki do ust. 10.8 1934.

17 **2970** (5.10 1934). Abram Ajzenfisz, Warszawa. Plansze gier towarzyskich. 5.7 1934.

20 **2935** (25.9 1934). Firma „Hellada“ Továrna na Mýdla Kadlec a Synové, Praga (Czechosłowacja). Blok mydła o falistych bokach. 7.9 1934.

PRZEDŁUŻENIE MOCY OBOWIĄZUJĄCEJ ŚWIADECTW OCHRONNYCH.

(Po oznaczeniu przedmiotu podany jest termin,
do którego przedłużono ochronę)

na wzory użytkowe:

Nr. 1165. Firma Fabryka Chemiczna M. Leszczyński i S-ka Spółka Akcyjna, Warszawa. Pudełko do poduszek do tuszu. 18.10 1938.

Nr. 2230. Bronisław Szybowski, Warszawa. Tutka do papierosów. 26.1 1937.

Nr. 2458. Edmund Bojarski, Warszawa. Zespół kart kontotekowych i druków do księgowości przebitkowej. 16.6 1937.

Nr. 2568. Firma Fabryka Elementów Elektrycznych „Elektron” Spółka z ogr. odp., Kraków. Latarka kieszonkowa. 9.9 1937.

Nr. 2569. Fritz Haas, Lennep (Niemcy). Prosty rdzeń komórkowy do bębnow suszących, posiadający kolejno względem siebie przestawione zespoły komórek. 9.9 1937.

Nr. 2577. Władysław Rymkiewicz, Łódź. Papier do opakowania. 17.9 1937.

Nr. 2582. Firma Fabryka i Pralnia bielizny „Opus” Spółka Akcyjna, Warszawa. Kołnierzyk wykładany. 17.9 1937.

Nr. 2583. Firma Georg Schwabe, Bielsk. Sprężyna udarowa do mechanicznych krosen tkackich. 17.9 1937.

Nr. 2600. Aleksander Józef Kacprzak, Łódź. Dwukociolkowe wodne ogrzewanie lokalne. 25.9 1937.

Nr. 2602. Firma Piotrowicka Fabryka Maszyn Spółka Akcyjna, Piotrowice. Urządzenie sterownicze do przesuwnic wózków górniczych. 25.9 1937.

na wzory zdobnicze:

Nr. 406. Firma Fabryka Mydła „Kantor” H. Kantorowicz, Łódź. Opakowanie. 1.9 1938.

Nr. 1294. Władysław Przybylczak, Poznań. Trumny metalowe. 30.5 1937.

Nr. 1419. Firma Bracia Henneberg Fabryka Wyr. Plater., Warszawa. Wyroby platerowane. 31.7 1937.

Nr. 1459. Firma Bracia Henneberg Fabryka Wyr. Plater., Warszawa. Puchar. 31.8 1937.

Nr. 1483. Firma Towarzystwo Akcyjne Fabryk Ołówków St. Majewski i S-ka, Pruszków. Ołówki. 17.9 1937.

Nr. 1484. Firma Towarzystwo Akcyjne Fabryk Ołówków St. Majewski i S-ka, Pruszków. Ołówki. 17.9 1937.

Nr. 1499. Firma Fabryka Chustek, Wrobów Welnianych, Półwelnianych i Bawełnianych Bracia Bukiet, Łódź. Tkaniny. 25.9 1937.

Nr. 1517. Firma Bracia M. i S. Stok, Warszawa. Blok mydła. 28.10 1937.

Nr. 1518. Firma Bracia M. i S. Stok, Warszawa. Blok mydła. 28.10 1937.

Nr. 1546. Firma The Singer Manufacturing Company, Elizabeth (St. Zj. Am.). Podstawa głowicy maszyny do szycia z wzorami ornamentowymi. 29.10 1937.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznego korzystania z wzoru)

Na podstawie art. 87 ustawy z dnia 5.2 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306), względnie art. 98 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (D. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), wykreślone zostały:

wzory użytkowe:

1332	—	21.9	1932	3663	—	1.5	1934
1334	—	1.12	1929	3664	—	1.5	1934
1921	—	1.4	1931	3665	—	1.5	1934
1935	—	11.1	1934	3670	—	1.5	1934
2696	—	25.11	1934	3677	—	1.5	1934
3552	—	1.2	1934	3680	—	1.5	1934
3555	—	1.2	1934	3683	—	1.5	1934
3583	—	1.2	1934	3685	—	1.5	1934
3609	—	1.2	1934	3696	—	1.6	1934
3610	—	1.2	1934	3697	—	1.6	1934
3611	—	1.2	1934	3698	—	1.6	1934
3612	—	1.2	1934	3703	—	1.6	1934
3613	—	1.2	1934	3706	—	1.6	1934
3614	—	1.2	1934	3710	—	1.6	1934
3615	—	1.2	1934	3720	—	1.6	1934
3619	—	1.2	1934	3723	—	1.6	1934
3620	—	1.2	1934	3724	—	1.6	1934
3626	—	1.2	1934	3725	—	1.6	1934
3642	—	1.5	1934	3726	—	1.6	1934
3644	—	1.5	1934	3728	—	1.6	1934
3649	—	1.5	1934	3730	—	1.6	1934
3651	—	1.5	1934	3731	—	1.6	1934

wzory zdobnicze:

557	—	21.9	1932	2322	—	1.6	1934
558	—	21.9	1932	2333	—	1.6	1934
559	—	21.9	1932	2334	—	1.6	1934
560	—	21.9	1932	2339	—	1.6	1934
607	—	16.12	1932	2342	—	1.6	1934
1334	—	16.6	1934	2343	—	1.6	1934
1335	—	16.6	1934	2345	—	1.6	1934
1504	—	24.10	1934	2346	—	1.6	1934
1583	—	28.11	1934	2349	—	1.6	1934
1586	—	30.11	1934	2351	—	1.6	1934
1587	—	30.11	1934	2357	—	1.6	1934
1594	—	1.12	1934	2361	—	1.6	1934
2266	—	1.2	1934	2362	—	1.6	1934
2301	—	1.5	1934	2363	—	1.6	1934
2314	—	1.6	1934	2373	—	1.6	1934
2317	—	1.6	1934	2374	—	1.6	1934

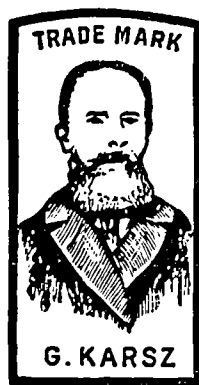
81.

ZNAKI TOWAROWE.

REJESTRACJA.

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrótce „Pierw.” umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw.” wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku).

Nr. Rej. 24933. 6.9 1934. Pierw. 11.5 1934.
Szloma Karsz. Białystok. Fabryka wyrobów chemicznych. Towary: wszelkiego rodzaju farby do bielizny.

Zastrzeża się ochronę znaku we wszelkich rozmiarach oraz we wszystkich kolorach i ich odmianach.

Nr. Rej. 24934. 6.9 1934. Pierw. 18.5 1934.
Fa. Cluett, Peabody & Co, Inc. Troy, stan New York (St. Zjedn. Am.). Fabryka bielizny. Towary: koszule męskie, kołnierzyki i mankiety, koszule nocne, pyżamy, koszulki, kalesony i kombinazy, chustki do nosa, krawaty.

Nr. Rej. 24935. 6.9 1934. Pierw. 26.5 1934.
Fa. Cohn & Liebeskind. Kraków. Hurtowa i częściowa sprzedaż obuwia, towarów tekstylnych i bielizny. Towary: obuwie, obcasy gumowe i wszelkiego rodzaju towary skórzane, pasta do obuwia oraz środki do czyszczenia i konserwowania metali i skóry.

Dalmo

Nr. Rej. 24936. 7.9 1934. Pierw. 28.10 1933.
Marjan Wilhelm Händel. Warszawa. Sprzedaż prezerwatyw. Towary: prezerwatywy.

darling

Nr. Rej. 24937. 12.9 1934. Pierw. 23.12 1933.
Fa. Warszawsko-Ryska Fabryka Wyrobów Gumowych „Rygawar” Sp. Akc. Warszawa. Fabryka wyrobów gumowych. Towary: prezerwatywy, smoczki, balony, rękawiczki, nici gumo-

we, guma do podeszew i obcasów, zabawki, piłki i pływaki, butle, guma gąbkowa, węże.

Promol

Nr. Rej. 24938, 12.9 1934. Pierw. 7.12 1933. Fa. **Hartwig & Vogel. Aktiengesellschaft.** Drezno (Niemcy). Fabryka kakao, czekolady, konfitur i cukierków. **Towary:** kakao, czekolada, cukry, pieczywo, wyroby cukiernicze, drożdże i proszek do pieczenia.

Nr. Rej. 24939, 12.9 1934. Pierw. 1.2 1934. Fa. „**Sidol**” Fabryka Przetworów Chemicznych **M. Sternhell.** Warszawa-Praga. Wytwórnia preparatów chemiczno-technicznych. **Towary:** pasta do obuwia.

Szybkoblask

(„**Sidol**” Fabryka Przetworów Chemicznych **M. Sternhell,** Warszawa-Praga)

Nr. Rej. 24940, 12.9 1934. Pierw. 28.2 1934. Fa. **Laboratorium Chemiczno - Kosmetyczne „Parfumerie Marcel”.** Warszawa. Wytwórnia środków chemiczno - kosmetycznych. **Towary:** artykuły kosmetyczno-farmaceutyczne.

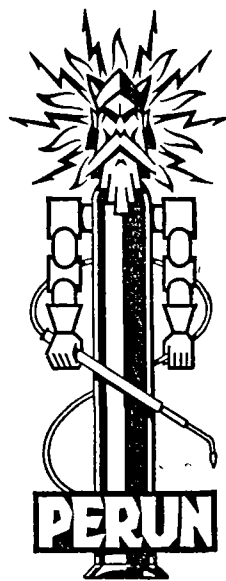
Bornolan

Nr. Rej. 24941, 12.9 1934. Pierw. 3.3 1934. Fa. **Wytwórnia cukrów i czekolady Z. Heller.** Stanisławów. Wytwórnia cukrów i czekolady. **Towary:** wyroby czekoladowe i cukrowe.

Zetha

Nr. Rej. 24942 — 24944, 12.9 1934. Pierw. 20.3 1934. Fa. **Francuskie Towarzystwo Akcyjne „Perun” Spółka Akcyjna.** Warszawa. Wytwórnia tlenu, acetylenu, karbidu oraz aparatów, przyrządów i materiałów do spawania i cięcia metali. **Towary:** gazy techniczne, aparaty, przyrządy i materiały do spawania i cięcia metali, aparaty do terapii gazowej i obrony przeciwgazowej, wszelkie aparaty nadające się do zużytkowania gazów technicznych i karbidu.

Nr. 24942.

Nr. 24943.

Nr. 24944.

Perun

Nr. Rej. 24945 — 24948. 12.9 1934. Pierw. 25.4 1934. Fa. Towarzystwo Przemysłu Chemiczno - Farmaceutycznego dawniej Magister Klawe Sp. Akc. Warszawa. Wytwórnia preparatów chemiczno - farmaceutycznych. Towary: środki lecznicze i preparaty farmaceutyczne.

Nr. 24945.

Masculogen - Klawe

Nr. 24946.

Sedalgan - Klawe

Nr. 24947.

Progonadon - Klawe

Towary: lek nasenny i preparaty farmaceutyczne.

Nr. 24948.

Somnacton - Klawe

Nr. Rej. 24949. 12.9 1934. Pierw. 25.4 1934. Fa. Towarzystwo Zakładów Chemicznych „Strem” Spółka Akcyjna, Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. Towary: klej kostny.

Nr. 24949.

Nr. Rej. 24950. 12.9 1934. Pierw. 30.4 1934. Fa. Towarzystwo Przemysłu Chemiczno-Farmaceutycznego dawniej Magister Klawe Spółka Akcyjna, Warszawa. Wytwórnia środków chemiczno-farmaceutycznych. Towary: środki lecznicze i preparaty farmaceutyczne.

Addisin - Klawe

Nr. Rej. 24951. 18.9 1934. Pierw. 1.12 1933. Inż. Zygmunt Białecki, Warszawa. Wytwórnia sztucznego kruszywa do utwardniania nawierzchni. Towary: sztuczne kruszywo do utwardniania nawierzchni z cementowego betonu.

Nr. Rej. 24952. 18.9 1934. Pierw. 6.12 1933. Fa. „Centra” Centralne Biura Handlowe wł. Katarzyna Tomaszewska, Poznań. Sprzedaż wyrobów metalowych. Towary: skobelki do przytwierdzania do ścian przedmiotów, zwłaszcza walcowych.

System Centra

Nr. Rej. 24953. 18.9 1934. Pierw. 28.12 1933. Majlech Wortrajch, Warszawa, Wytwórnia pre- paratów chemicznych dla przemysłu obuwiane- go. **Towary:** proszek atramentowy.

Tylko wtedy
buciki
mają
elegancki
chód, kiedy
są glazuro-
wane
glazurą
„REKORD”

Najlepszy Atrament
SZEWCKI
w PROSZKY

Zastrzeża się ochronę znaku we wszystkich kolorach.

Nr. Rej. 24954. 18.9 1934. Pierw. 17.3 1934. Fa, Pracownia trykotaży M. Grynbaum, War- szawa. Fabryka wyrobów trykotażowo-wełnia- nych. **Towary:** swetry, pulowery, bezrękawni- ki, skarpety, pończochy, getry, rękawice, łapa- wice, spodenki, kostjomy kąpielowe, koszulki, kominiarki, berety, nauszники, szale.

Nr. Rej. 24955. 18.9 1934. Pierw. 14.4 1934. Fa, Hans Schwarzkopf, Berlin - Tempelhof (Niemcy). Fabryka przetworów chemicznych.

Towary: perfumerje, środki kosmetyczne, olej- ki eteryczne, mydła, środki do bielenia i pra- nia, krochmal, preparaty krochmalu, środki do pielęgnowania włosów.

Nonalkali

Nr. Rej. 24956. 18.9 1934. Pierw. 16.4 1934. Fa, Towarzystwo Chemiczne „Yon” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Wytwórnia preparatów chemiczno - farmaceu- tycznych. **Towary:** produkty chemiczne do ce- lów przemysłowych i naukowych, środki lecz- nicze, higieniczne, dentystryczne, dezynfekcyj- ne, odżywcze, ekstrakty słodowe, preparaty

farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunkowe, perfumerja, kosmetyki i inne środki toaletowe.

ZNAK FABRYCZNY

Zastrzeżono ochronę znaku w zestawieniu wszystkich kolorów.

Nr. Rej. 24957 — 24958. 18.9 1934. Pierw. 24.4 1934. Fa. Towarzystwo Chemiczne „Yon” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Warszawa. Wytwórnia preparatów chemiczno-farmaceutycznych. Towary: środki lecznicze, preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne.

Nr. 24957.

Veralgin

Nr. 24958.

Dijodan

Nr. Rej. 24959. 18.9 1934. Pierw. 5.5 1934. Fa. Chocolat Suchard Société Anonyme. Neuchâtel (Szwajcarja). Fabryka czekolady i wyrobów cukierniczych. Towary: kakao, wyroby z kakao, czekolada, wyroby z cukru, artykuły cukiernicze, ciasta i pieczywo.

Bim - Bom

Nr. Rej. 24960. 18.9 1934. Pierw. 7.5 1934. Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft. Frankfurt n/M. (Niemcy). Wytwórnia oraz import i eksport farb, artykułów farmaceutycznych i fotograficznych, związków azotowych i wszelkiego rodzaju produktów chemicznych. Towary: barwniki i farby.

ENCE

Nr. Rej. 24961. 18.9 1934. Pierw. 26.5 1934. Fa. „Brakong” Fabryka Wyżymaczek i Wyrobów Blaszano-Metalowych właśc. Dawid Kongrecki. Częstochowa, wojew. kieleckie. Fabryka wyżymaczek. Towary: wyżymaczki.

Wisła

Nr. Rej. 24962. 18.9 1934. Pierw. 26.5 1934. Fa. „Pebeco” Polskie Wytwory Beiersdorfa Spółka Akcyjna. Poznań. Wytwórnia preparatów kosmetycznych i farmaceutycznych. Towary: maści i kremy lecznicze i kosmetyczne, olejki lecznicze i kosmetyczne, wszystkie preparaty toaletowe i lecznicze we wszelkich postaciach, produkty chemiczne do celów lekarskich i higienicznych, preparaty farmaceutyczne, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne i środki do konserwowania artykułów spożywczych, plastry lecznicze i opatrunkowe.

Euceryt - Euceryna

Nr. Rej. 24963. 20.9 1934. Pierw. 2.1 1934. Fa. Polski Przemysł Wódczany Spółka Akcyjna. Warszawa. Wyrób spirytusu i wszelkich

wyrobów alkoholowych. **Towary:** spirytus i wszelkie wyroby alkoholowe.

Nr. Rej. 24964 — 24965. 20.9 1934. Pierw. 3.1 1934. Fa. Meyer & Stüdeli. A. G. Solothurn (Szwajcaria). Fabryka zegarów i zegarków. **Towary:** zegary, zegarki i ich części.

Nr. 24964.

Roamer

Nr. 24965.

Medana

Nr. Rej. 24966. 20.9 1934. Pierw. 15.1 1934. Fa. Dunlop Rubber Company Limited, Birmingham (Wielka Brytania). Fabryka wyrobów gumowych i sportowych. **Towary:** materiały tapicerskie wykonane całkowicie lub częściowo z gąbczastej lub komórkowej gumy i gutaperki, wyroby tapicerskie łącznie z materacami, wykonanymi częściowo lub całkowicie z gąbczastej lub komórkowej gumy i gutaperki oraz wszelkie inne towary wykonane częściowo lub całkowicie z wszelkiego rodzaju gumy i gutaperki.

Dunlopillo

Nr. Rej. 24967. 20.9 1934. Pierw. 5.4 1934. Fa. Hädensa-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin (Niemcy). Skład apteczny. **Towary:** maść przeciwko hemoroidom.

HÄDENSA

Nr. Rej. 24968. 20.9 1934. Pierw. 20.4 1934. Fa. Przemysłowo - Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna. Warszawa, Wytwórnia oraz kupno i sprzedaż produktów chemicznych, materiałów aptecznych oraz środków leczniczych i kosmetycznych. **Towary:** przetwory ropy naftowej, smary, oleje i tłuszcze niejadalne, glice-

ryna, produkty chemiczne do celów technicznych, rolniczych, naukowych i pokrewnych, masa drzewna, esencja octowa, nawozy sztuczne, mydła techniczne i do prania, świece, materiały wybuchowe, ognie sztuczne, zapalaki, lonty, środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne, odżywcze, ekstrakty słodowe, preparaty farmaceutyczne, materiały ap-

teczne i opatrunkowe, prezerwatywy, perfumerja, kosmetyki i inne środki toaletowe, gąbki, wykałaczki.

Rod - Calcium - Stiminol

Nr. Rej. 24969, 20.9 1934. Pierw. 27.4 1934.
Fa. Towarzystwo Akcyjne Łódzkiej Fabryki Nici, Spółka Akcyjna, Łódź. Fabryka nici. Towary: nici do szycia wszelkiego rodzaju.

Ł.F.N.

Nr. Rej. 24970, 20.9 1934. Pierw. 30.4 1934.
Jakób Piotr Schapsensohn, Kraków. Drogerja oraz wyrób i sprzedaż pasty przeciw nagniotkom. Towary: pasta przeciw nagniotkom.

Rigo

Nr. Rej. 24971, 20.9 1934. Pierw. 8.11 1933.
(Konw. Zw. Niemcy). Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. (Niemcy). Wytwórnia barwników, preparatów farmaceu-

tycznych i innych produktów chemicznych. Towary: środek stosowany w chorobie raka.

Fichera 365

Nr. Rej. 24972, 20.9 1934. Pierw. 9.5 1934.
Fa. E. Merck, Darmstadt (Niemcy). Wytwórnia preparatów chemicznych i farmaceutycznych. Towary: preparat chemiczno - farmaceutyczny.

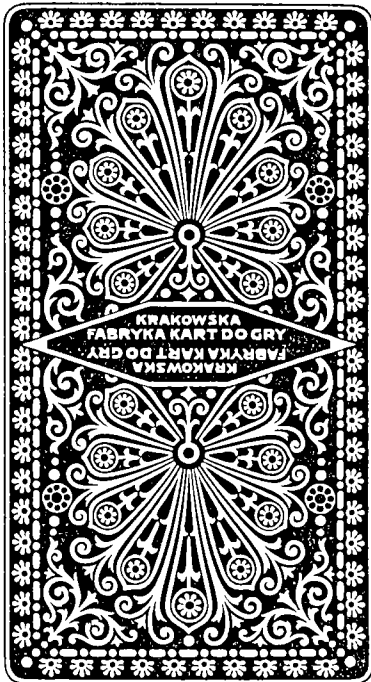
Doryl

Nr. Rej. 24973, 20.9 1934. Pierw. 14.5 1934.
Fa. Towarzystwo Akcyjne Łódzkiej Fabryki Nici Spółka Akcyjna, Łódź. Fabryka nici. Towary: nici do szycia wszelkiego rodzaju.

Nr. Rej. 24974, 20.9 1934. Pierw. 30.5 1934.
Fa. Krakowska Fabryka Kart do gry, Spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością, Kraków. Fabryka kart do gry. Towary: karty do gry.

Nr. Rej. 24975, 29.9 1934. Pierw. 5.7 1933. Icchok Fríde. Warszawa. Wytwórnia cukrów, czekolady i chałwy. Towary: cukry, czekolada i chałwa.

Sorento - Warszawa

Nr. Rej. 24976 — 24977. 29.9 1934. Pierw. 6.11 1933. Fa. Chemiczna Fabryka „Ergasta“ C. Nagórski, Starogard, woj. pomorskie. Fabryka przetworów chemicznych. Towary: środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne, odżywcze, ekstrakty słodowe, preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunki,

kowe, prezerwatywy, perfumerje, kosmetyki i inne środki toaletowe, gąbki, wykałaczkí, mydła toaletowe.

Nr. 24976.

Marion-Ergasta

Towary: farby (z wyjątkiem malarskich i drukarskich), metale płatkowe, barwniki, garbniki, żywica, smoła, terpentyna, wosk (naturalny i sztuczny), pasty do obuwia, kleje, środki do prania (oprócz mydła), krochmal, środki apreturowe, środki do szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia i przeciw rdzy, środki do tępienia pasorzytów i szkodników.

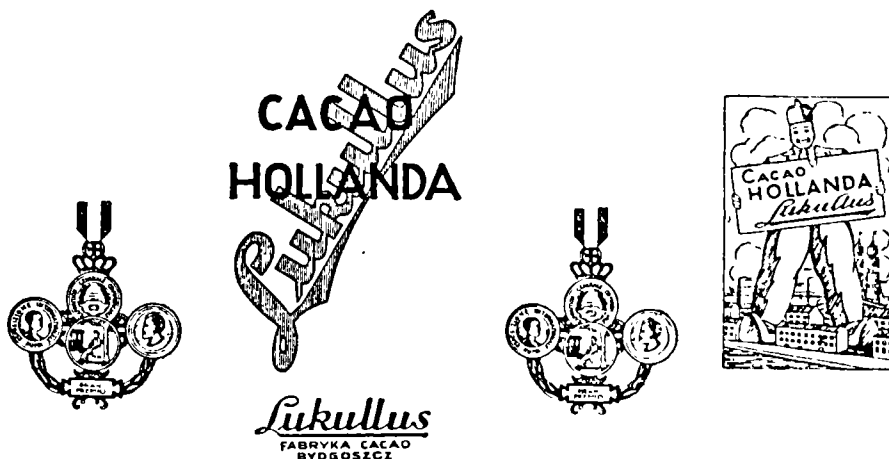
Nr. 24977.

Tri-Ergasta

Nr. Rej. 24978. 29.9 1934. Pierw. 25.1 1934. Fa. „Lacart“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Warszawa. Wytwórnia środków kosmetycznych i toaletowych. Towary: pasta do zębów, eliksir, mydełka i inne środki do piełgnowania zębów.

Dentodont-Lacart

Nr. Rej. 24979. 29.9 1934. Pierw. 5.2 1934. Fa. Lukullus Fabryka Cukrów i Czekolady. Bydgoszcz, wojew. poznańskie. Fabryka cukrów i czekolady oraz wyrób i sprzedaż kakao. Towary: kakao.

Zastrzeżono ochronę znaku we wszystkich kolorach i wielkościach.

Nr. Rej. 24980. 29.9 1934. Pierw. 17.3 1934.
Fa. Landeck i Hołman wł. Zygmunt Hołman.
Łódź. Sprzedaż artykułów technicznych. To-
wary: masa uszczelniająca, pakunki i uszczel-
nienia wszelkiego rodzaju.

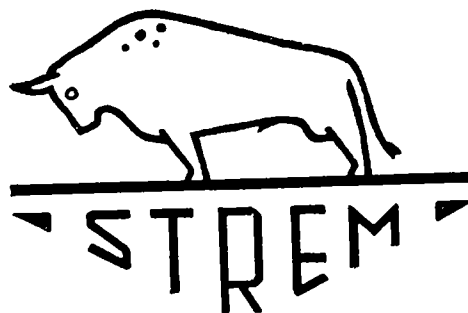
Ilasur

Nr. Rej. 24981. 29.9 1934. Pierw. 6.4 1934.
Fa. Magister Leon Różycki. Warszawa. Wyrób
i sprzedaż materiałów aptecznych i środków
toaletowych. Towary: proszek do zębów.

Salodont sole

Nr. Rej. 24982. 29.9 1934. Pierw. 25.4 1934.
Fa. Towarzystwo Zakładów Chemicznych

„Strem“ Spółka Akcyjna. Warszawa. Wytwór-
nia klejów, łoju, gliceryny, stearyny, oleiny,
mączki kostnej i superfosfatów. Towary: klej
skórny.

Nr. Rej. 24983 — 24984. 29.9 1934. Pierw.
5.5 1934. Fa. Luitpold-Werk Chemisch-pharma-
zeutische Fabrik. Monachjum (Niemcy). Wy-
twórnia produktów chemicznych, leczniczych
i kosmetycznych oraz środków spożywczych
i odżywczych. Towary: środki lecznicze, pre-
paraty apteczne i farmaceutyczne, materiały
opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, gąbki,

dietetyczne środki odżywcze, perfumerje, środki kosmetyczne, mydła toaletowe.

Nr. 24983.

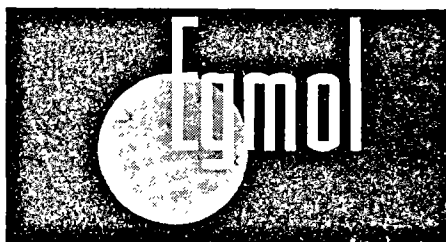
Clauden

Nr. 24984.

Spuman

Nr. Rej. 24985. 29.9 1934. Pierw. 14.5 1934 (Konw. Zw. Austria). Fa. **Brady & Schmidgall**, Wiedeń (Austria). Wytwórnia i hurtowa sprzedaż trucizn, materiałów i preparatów leczniczych. Towary: środki lecznicze, preparaty far-

maceutyczne, higieniczne i kosmetyczne oraz odżywcze preparaty dietetyczne.

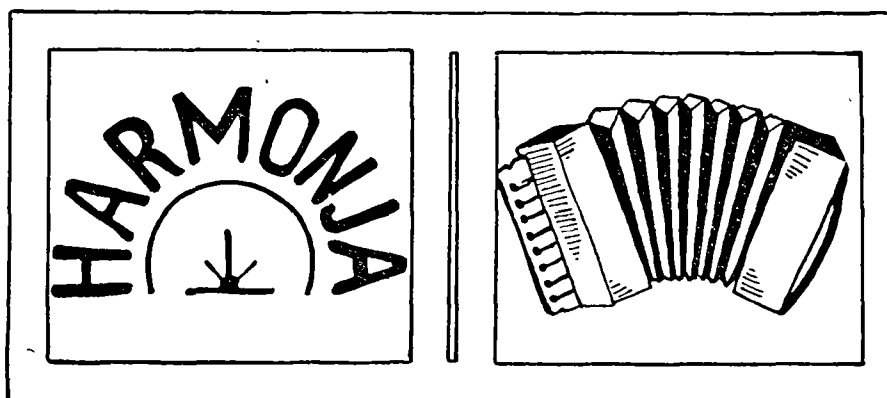

Nr. Rej. 24986. 29.9 1934. Pierw. 8.6 1934. Fa. „Branka“ Fabryka Cukrów, Czekolady i Kakao, Spółka Akcyjna, Lwów. Fabryka cukrów, czekolady i kakao. Towary: wyroby czekoladowe.

Bona

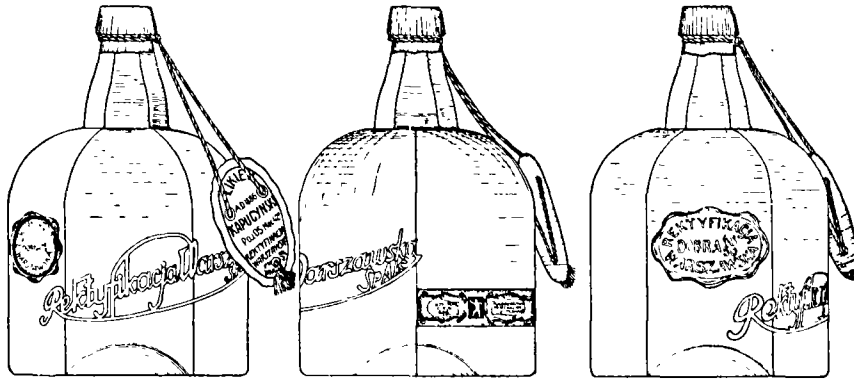
Nr. Rej. 24987. 29.9 1934. Pierw. 17.5 1934. **Abram Josek Blakowski**. Sosnowiec, wojew.

kieleckie. Fabryka mydła. Towary: mydło do prania.

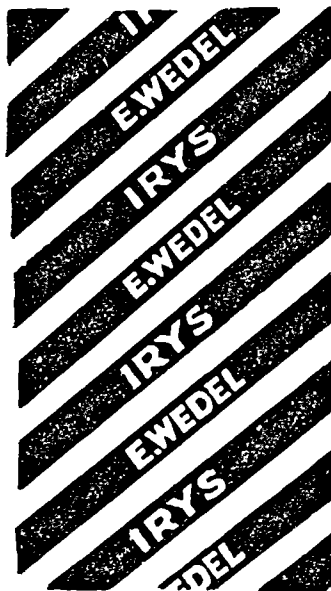
Nr. Rej. 24988. 29.9 1934. Pierw. 2.1 1934. Fa. **Polski Przemysł Wódczany Spółka Akcyjna**. Warszawa. Wytwórnia spirytusu i wszel-

kich wyrobów alkoholowych. Towary: spirytus i wszelkie wyroby alkoholowe.

Znakiem jest plastyczna forma butelki z napisem „Rektyfikacja Warszawska” i innymi uwidocznionymi na odbitce.

Nr. Rej. 24989, 29.9 1934. Pierw. 3.1 1934.
Fa. E. Wedel S. A. Warszawa. Fabryka cukrów i czekolady oraz wszelkich artykułów cukierniczych. Towary: kakao, czekolada, irysy, cukierki, herbatniki, ciastka, guma do żucia i wszelkie artykuły cukiernicze.

Zastrzega się ochronę znaku w zestawieniu wszelkich kolorów i możliwość czynienia nieistotnych zmian w znaku przez zastąpienie napisu „Irys” inną nazwą towaru.

Nr. Rej. 24990, 29.9 1934. Pierw. 8.3 1934.
Władysław Suwalski. Łódź. Wytwórnia nici. Towary: nici wszelkiego rodzaju, w szczególności do szycia, haftowania i cerowania.

Władysław Suwalski - wytwórnia nici

„Marynarz” Łódź - Wólczańska 109

Nr. Rej. 24991. 29.9 1934. Pierw. 29.3 1934. Fa. „Pardess“ Sprzedaż soków owocowych Izrael Kacynelenbogen. Warszawa. Kupno i sprzedaż soków owocowych. Towary: soki i ekstrakty pomarańczowe, ananasowe i cytrynowe.

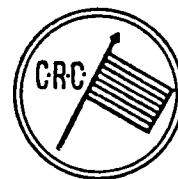

ORANGE PASTE
„PARDESS“ WARSZAWA

Nr. Rej. 24992, 29.9 1934. Pierw. 25.4 1934. Fa. „Florida“ właśc. Bracia Broda. Katowice, wojew. śląskie. Fabryka ryżu dętego oraz cukrów i czekolady. Towary: ryż dęty i wszelkie wyroby z ryżu dętego.

Floryda

do haftowania i przędzy do szycia i robót ręcznych. Bielsko, wojew. śląskie. Fabryka jedwabiu, przędzy i nici. Towary: włókna i nici wszelkiego rodzaju.

Nr. Rej. 24993, 29.9 1934. Pierw. 25.11 1932. Fa. „Mez“ Spółka Akcyjna, Fabryka jedwabiu

Nr. Rej. 24994, 29.9 1934. Pierw. 16.4 1934. Fa. Mechaniczna Wytwórnia „Runa“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Łódź. Wytwórnia margaryny. Towary: margaryna.

Nr. Rej. 24995, 29.9 1934. Pierw. 20.1 1934. Jerzy Jenkner. Kamienica-Bielsko, wojew. śląskie. Fabryka wódek, likierów, soków i win owocowych. Towary: wódka.

Zastrzeżono możliwość czynienia nieistotnych zmian w znaku przez umieszczenie w pieczęci numeru rejestracji tego znaku.

Nr. Rej. 24996, 29.9 1934. Pierw. 22.12 1933 (Konw. Zw. St. Zjedn. Am.). Fa. Standard Oil Development Company, Linden, stan New Jersey (St. Zjedn. Am.). Rafinerja olejów mineral-

2977 — 28.1 1945	2983 — 28.1 1945
2978 — 28.1 1945	4453 — 10.4 1945
2979 — 28.1 1945	4454 — 10.4 1945
2980 — 28.1 1945	4456 — 10.4 1945
2981 — 28.1 1945	4457 — 10.4 1945
2982 — 28.1 1945	5276 — 16.5 1945

ZMIANY W REJESTRZE.

a) Nr. Rej. 860 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Fabrik wasserdichter Wäsche Lenel, Bensinger & Co” na firmę: „Fabrik wasserdichter Wäsche Lenel, Bensinger & Co, Gesellschaft mit beschränkter Haftung”.

Nr. Nr. Rej. 960, 964, 966, 967, 968, 969, 972, 974, 982, 983, 984 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Gebrüder Böhler & Co, Aktiengesellschaft” na firmę: „Gebr. Böhler & Co. Aktiengesellschaft Wien”.

Nr. Rej. 2312 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „I. C. Klinkosch” na firmę: „I. C. Klinkosch A. G.”.

Nr. Nr. Rej. 3594, 3595, 3597 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Sana Gesellschaft m. b. H.”, Cleve, Nadrenja (Niemcy), na firmę: „Van den Bergh's Margarine - Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, Cleve (Niemcy).

Nr. Nr. Rej. 3738, 4677 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Norddeutsche Pflanzenbutter - Fabrik G. m. b. H.”, Hamburg (Niemcy) na firmę: „Jurgens - Van den Bergh Margarine - Verkaufs - Union Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, Berlin (Niemcy).

Nr. Rej. 4844 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Sana Gesellschaft m. b. H.”, Cleve Rhld (Niemcy) na firmę: „Van den Bergh's Margarine-Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, Cleve (Niemcy).

Nr. Nr. Rej. 5825, 5829, 6167, 8278, 12214, 15721 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Deutsche Gasglühlicht - Auer - Gesellschaft mit beschränkter Haftung” na firmę: „Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft)”.

Nr. Nr. Rej. 13371, 15236, 15238, 21204 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Deutsche Gasglühlicht - Auer Gesellschaft m. b. H.” na firmę: „Degea Aktiengesellschaft (Auergesellschaft)”.

Nr. Rej. 13379 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Aktiebolaget Lux” na firmę: „Aktiebolaget Elektrolux”.

Nr. Rej. 22693 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „The Leicester Rubber Company Limited” Evington Valley Mills Leicester (Wielka Brytania) na firmę: „John Bull Rubber Company Limited”, Evington Valley Mills Evington Valley Road, Leicester (Wielka Brytania).

b) Nr. Rej. 3274 — siedziba firmy „Cleve Rhld (Niemcy)” zmieniona na „Cleve (Niemcy)”.

c) Nr. Rej. 904 — z wykazu towarów skreślono: „wina owocowe, spirytualja, likiery, alkohol, farby mineralne”, wpisano zaś: „alkohol do celów technicznych i przemysłowych, farby mineralne z wyjątkiem malarskich i drukarskich”.

Nr. Rej. 1523 — z wykazu towarów skreślono: „środki lecznicze, dezynfekcyjne i mydła” wpisano zaś: „środki lecznicze, dezynfekcyjne i mydła toaletowe”.

Nr. Rej. 7419 — z wykazu towarów skreślono: „oleje i tłuszcze, smary, materiały skórzane, skóry surowe i półsurowe, pasy napędne, tworzywo do izolacji i uszczelnienia”, wpisano zaś: „materiały skórzane, skóry surowe i półsurowe, pasy napędne, tworzywo do izolacji (z wyjątkiem zawierającego oleje mineralne), tworzywo do uszczelnienia”.

Nr. Rej. 11244 — z wykazu towarów skreślono: „atramenty” i „atramenty do pisania”.

Nr. Nr. Rej. 24693, 24694, 24695 — z wykazu towarów skreślono: „tytoń” wpisano zaś: „wyroby tytoniowe”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

Na podstawie art. 184 p. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującymi numerami:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

338 — 24.9 1934	11522 — 6.9 1934
11521 — 6.9 1934	15956 — 11.9 1934.

PRENUMERATA wynosi: w kraju — półrocznie zł 12.— (z przesyłką zł 12,90 gr), rocznie zł 24.— (z przesyłką zł 25,80 gr); zagranicą — półrocznie zł 18.—, rocznie zł 36.—. CENA OGŁOSZEŃ na 2, 3 i 4 str. okładki oraz po tekście 35 gr od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. KONTO czekowe w P. K. O. Nr. 30.577. REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Elekoralna 2, I p., telef. 512-65. Godziny przyjęć: 8¹/₂ — 14¹/₂.

